

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
Ν.Π.Δ.Δ. ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΛΙΜΕΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ

Ταχ. Δ/ση: Αγ.Νικολάου 1,
19023, Πόρτο Ράφτη
Μαρκόπουλο Μεσσογαίας
(Ημιώροφος κτιρίου Αστ.Σταθμού Πόρτο Ράφτη)
Τηλ.: 22990-71277
e-mail: ltameio@markopoulo.gr

Πόρτο Ράφτη, 28 Νοεμβρίου 2022
Αρ.Πρωτ: 2370

ΠΡΟΣ:

- 1. ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ - ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΟΠΤΕΙΑΣ ΟΤΑ**
- 2. ΣΥΝΗΓΟΡΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ**

Κοινοποίηση:

- 1. Δήμο Μαρκοπούλου - Μεσσογαίας**
- κ. Ευγενία ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ**

ΘΕΜΑ: Απάντηση στο με αρ. πρωτ. 325148/63724/2022 έγγραφο του Συνηγόρου του Πολίτη, απάντηση στο από 18-11-2022 και με αρ. πρωτ. 120188 έγγραφό της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, απάντηση στο από 31-08-2022 και με αρ. πρωτ. 96999 έγγραφό της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, απάντηση στο από 10-10-2022 και με αρ. πρωτ. 108652 έγγραφό της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής δια του οποίου μας διαβιβάσθηκε η από 8-9-2022 αναφορά της κ. Ευγενίας Βενιζέλου, απάντηση στην από 8-11-2022 αναφορά της κ. Ευγενίας Βενιζέλου, απάντηση στην από 20-7-2022 αναφορά της κ. Ευγενίας Βενιζέλου με αρ. πρωτ. 88123/21-7-2022.

Ι. ΙΣΧΥΟΝ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΧΕΡΣΑΙΑ ΖΩΝΗ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΟΡΤΟ ΡΑΦΤΗ, ΤΙΣ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΧΡΗΣΗΣ ΧΩΡΩΝ ΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗ Κ.Υ.Ε. ΕΝΤΟΣ ΑΥΤΗΣ, ΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΜΕΤΕΓΓΡΑΦΗΣ ΠΡΑΞΕΩΝ ΣΤΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ Χ.Ζ.Λ, ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ ΕΝΤΟΣ Χ.Ζ.Λ.

Το Δημόσιο σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις έχει απονείμει σε φορείς Διοίκησης και Εκμετάλλευσης Λιμένων, ανεξάρτητα από το νομικό καθεστώς που τους διέπει, τα αποκλειστικά δικαιώματα της χρήσης και εκμετάλλευσης των χώρων της Ζώνης Λιμένα αρμοδιότητάς τους (αρθ. 22 του ν. 2971/2001-Α'285), ενώ με διατάγματα έχει προβλέψει και την περιοχή δικαιοδοσίας τους στην οποία νομιμοποιούνται να καθορίζουν χώρους [όταν αυτοί έχουν τις προδιαγραφές, όπως αυτές προβλέπονται από την υπ' αριθ. 1028241π.ε./2729π.ε./Β0010/13-04-2005 (Β' 547/22-04-2005) κοινή απόφαση των Υπουργών

Οικονομίας & Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας], οι οποίοι να εξομοιώνονται με Ζώνη Λιμένα και στους οποίους ο φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα θα δύναται, μετά τον καθορισμό, να αναλάβει αρμοδιότητες που αφορούν στην αποκλειστική χρήση και εκμετάλλευσή τους στα πλαίσια της κείμενης νομοθεσίας. Βέβαια στην περιοχή δικαιοδοσίας περιλαμβάνονται οι χώροι στους οποίους δεν έχει ανατεθεί η χρήση και η εκμετάλλευσή τους σε άλλους δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς (Μαρίνες, ΕΟΤ, ΟΤΑ, Γ.Γ. Αθλητισμού κλπ.). Ο καθορισμός και η εξομοίωση χώρων σε Ζώνη Λιμένα συνιστά μια εδαφική και θαλάσσια περιοχή μέσα στην οποία το διοικητικό όργανο ασκεί την καθ' ύλη αρμοδιότητά του και στηρίζεται στη σχέση των θεμάτων που υπάγονται στην καθ' ύλη αρμοδιότητα προς ορισμένο τόπο. Ευνόητο είναι ότι περιοχές εφαρμογής των αρμοδιοτήτων των Ν.Π.Δ.Δ. - Δημοτικών Λιμενικών Ταμείων, αποτελούν οι προϋπάρχουσες και ήδη καθορισθείσες Ζώνες Λιμένων.

Η βασική νομοθεσία που διέπει τον αιγιαλό, την παραλία, την Ζώνη Λιμένα και συναφή θέματα είναι οι διατάξεις του ν. 2575/1998 (Α'-23), του ν. 2971/2001(Α'-285) και του ν. 3153/2003 (Α'-153).

Σύμφωνα με το άρθρο 19 του Ν. 2971/2001 «1. Η Χερσαία Ζώνη λιμένα αποτελείται από τον αιγιαλό και τους αναγκαίους συνεχόμενους παραλιακούς χώρους για την εκτέλεση των έργων που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο. Όπου υπάρχει σχέδιο πόλεως, το όριο της χερσαίας ζώνης δεν μπορεί να επεκταθεί πέρα από την πλησιέστερη ρυμοτομική γραμμή του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως. Όπου δεν υπάρχει σχέδιο ρυμοτομίας, το όριο της χερσαίας ζώνης καθορίζεται με ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 5 του άρθρου 7.

2. Όπου υπάρχει εγκεκριμένο σχέδιο ρυμοτομίας και η χερσαία ζώνη είναι ανεπαρκής για τις ανάγκες του λιμένα, τότε αυτή μπορεί να επεκταθεί και πέραν του ορίου της παραγράφου 1, με την προϋπόθεση ότι προηγουμένως θα τροποποιηθεί το εγκεκριμένο σχέδιο ρυμοτομίας σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Οι κατά τις διατάξεις αυτές υποχρεώσεις των Ο.Τ.Α. λόγω ρυμοτομίας βαρύνουν τον αρμόδιο φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα...».

Στο άρθρο 21 του ίδιου ως άνω νόμου, που αναφέρεται στον καθορισμό χερσαίας και θαλάσσιας ζώνης λιμένα, προβλέπονται τα εξής: «1. Με απόφαση του φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα, η οποία εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη των Υπουργείων Εμπορικής Ναυτιλίας, Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Πολιτισμού, του Γ.Ε.Ν. και της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας του Υπουργείου Γεωργίας, καθορίζεται το όριο της χερσαίας και θαλάσσιας ζώνης λιμένα.

Ο καθορισμός του ανωτέρου ορίου γίνεται με πράσινη γραμμή σε αντίγραφο του διαγράμματος καθορισμού του αιγιαλού ή σε άλλο διάγραμμα μικρότερης κλίμακας, που έχει συνταχθεί με τις ίδιες προδιαγραφές, ενημερωμένου βυθομετρικά μέχρι την ισοβαθή γραμμή των είκοσι (20) μέτρων. Το διάγραμμα θεωρείται για την ακρίβεια της αποτύπωσης από την αρμόδια Τεχνική Υπηρεσία του οικείου Ο.Τ.Α., σε περίπτωση δε μη ύπαρξης αυτής από την αρμόδια Τ.Υ.Δ.Κ. Οι πιο πάνω γνώμες

παρέχονται μέσα σε τρεις (3) μήνες από τη λήψη σχεδίου απόφασης του αρμόδιου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα, που συνοδεύεται από το οικείο τοπογραφικό διάγραμμα. Σε περίπτωση που η πιο πάνω τριμήνη προθεσμία περάσει άπρακτη, ο καθορισμός του ορίου της χερσαίας και θαλάσσιας ζώνης γίνεται και χωρίς τις άνω γνώμες. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παραγράφου αυτής.

2. Η απόφαση του φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα εγκρίνεται από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μαζί με το διάγραμμα....».

Σύμφωνα με τις διατάξεις του Β.Δ. 14/19-01-1939 (Α'-24) «Κωδικοποίηση διατάξεων περί Λιμενικών Ταμείων» αλλά και της παρ. 1 του αρθ. 22 του ν. 2971/2001 (Α'-285) το οποίο τιτλοφορείται «Καθεστώς χερσαίων χώρων ζώνης λιμένα»: «Οι χώροι και όλα εν γένει τα κτήματα που περιλαμβάνονται στη Ζώνη Λιμένα είναι κοινόχρηστα δημόσια κτήματα και ανήκουν στο Δημόσιο κατά κυριότητα, η χρήση όμως και η εκμετάλλευσή τους ανήκει στον οικείο φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης Λιμένα.». Ο ίδιος νόμος στην παρ. 1 του άρθρου 18 προσδιορίζει την έννοια της «Ζώνης Λιμένα», η οποία διακρίνεται σε Χερσαία και Θαλάσσια, καθώς επίσης και τους λόγους οι οποίοι πρέπει να συντρέχουν για την δημιουργία της.

Σημειώνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 15 του Α.Ν. 2344/1940 (Α' 154), [προγενέστερος του Ν. 2971/2001 (Α'285)], με τις διατάξεις του οποίου έγινε ο καθορισμός της Ζώνης Λιμένα στην περιοχή του Πόρτο Ράφτη, «1. Η χερσαία ζώνη αποτελείται από τον αιγιαλόν και τους παρ' αυτόν αναγκαιούντας, διά τα εν τω προηγουμένω άρθρω έργα, παραλιακούς χώρους. Όπου υφίσταται σχέδιον ρυμοτομίας, η εσωτερική οριακή γραμμή της χερσαίας ζώνης δεν δύναται να φθάση πέραν της εγγυτέρας οικοδομικής γραμμής», ενώ στις διατάξεις του άρθρου 17 του ίδιου ως άνω νόμου προβλέπεται η διαδικασία καθορισμού της Ζώνης Λιμένα.

Σύμφωνα με την προπαρατεθείσα νομοθεσία, λοιπόν, όπως ισχύει, οι χερσαίοι χώροι ζώνης λιμένος αποτελούν κοινόχρηστα δημόσια κτήματα και ανήκουν στο Δημόσιο κατά κυριότητα, η χρήση και η εκμετάλλευσή τους, όμως, ανήκει στον οικείο φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα. Επίσης, από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι στον Ν. 2971/2001 ρυθμίζονται τα σχετικά με τον καθορισμό της χερσαίας και θαλάσσιας ζώνης λιμένος και των χώρων που εξομοιώνονται με ζώνη λιμένος και ειδικότερα τα όργανα που εκδίδουν τις πράξεις καθορισμού των ορίων της ζώνης λιμένος και των χώρων οι οποίοι εξομοιώνονται προς αυτήν, καθώς και η συναφής διοικητική διαδικασία (πρβλ. ΣτΕ 1682, 1683/2015 7μ.). Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 19 Ν. 2971/2001 η περιοχή δικαιοδοσίας των Δήμων περιορίζεται εντός των ορίων της πλησιέστερης προς το όριο της Χερσαίας Ζώνης Λιμένα ρυμοτομικής γραμμής του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως, ενώ τα όρια της χερσαίας και θαλάσσιας ζώνης λιμένα καθορίζονται κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στην ανωτέρω διάταξη του άρθρου 21 του Ν. 2971/2001. Σημειωτέον ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 21 του Ν. 2971/2001 διαδικασία εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις

επανακαθορισμού - αποχαρακτηρισμού της χερσαίας ζώνης λιμένα (ή τμήματος αυτής) [πρβλ. υπ' αριθ. 256/17-5-2005 και 199/2006 ατομικές γνωμοδοτήσεις των Γραφείων Νομικών Συμβούλων του Κράτους του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημοσίας Διοίκησης και Αποκέντρωσης]. Επομένως, βάσει των ανωτέρω, η αποφασιστική αρμοδιότητα για την επέκταση, καθορισμό ή αποκαθορισμό της Χερσαίας Ζώνης Λιμένα ανήκει καταρχήν στο διοικητικό όργανο του αρμόδιου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης Λιμένα και εν συνεχεία, μετά από τη σύμφωνη γνώμη των αναφερόμενων στο νόμο υπηρεσιών (Υπουργεία Εμπορικής Ναυτιλίας, Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Πολιτισμού, Γ.Ε.Ν. και Γενική Διεύθυνση Αλιείας του Υπουργείου Γεωργίας), στην αρμόδια Αποκεντρωμένη Διοίκηση, η οποία εγκρίνει την σχετική πράξη του διοικητικού οργάνου και η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Από τα προαναφερόμενα προκύπτει ότι η ΖΩΝΗ ΛΙΜΕΝΑ αποτελεί ιδιαίζοντα χώρο ιδιαίτερης σημασίας η σπουδαιότητα του οποίου διαφαίνεται από τον ειδικό σκοπό που καλείται να εξυπηρετήσει. Διέπεται από ειδικό νομικό καθεστώς [ν. 2575/1998 (Α'23), ν. 2971/2001 (Α'285), ν. 3153/2003 (Α'153) και τις διατάξεις του Β.Δ. 14/19-01-1939 (Α'24) «Κωδικοποίηση διατάξεων περί Λιμενικών Ταμείων»] που εφαρμόζεται ανεξάρτητα από το νομικό καθεστώς του φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα και σε καμία περίπτωση δεν εφαρμόζονται διατάξεις που διέπουν την λειτουργία άλλων φορέων όπως αυτές των ΟΤΑ.

Βάσει του υπ' αρ. 272/2003 Προεδρικού Διατάγματος (ΦΕΚ 242 Α'/2003) το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Μαρκοπούλου ασκεί το δικαίωμα της διοίκησης και εκμετάλλευσης των χώρων της ζώνης λιμένα αρμοδιότητάς του σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Συγκεκριμένα, στο Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Μαρκοπούλου Μεσογαίας ανήκει η χρήση και εκμετάλλευση των χώρων και όλων των εν γένει κτημάτων που περιλαμβάνονται στη ζώνη λιμένα του Πόρτο Ράφτη. Συνεπώς, σύμφωνα με τα ανωτέρω, το Διοικητικό Συμβούλιο του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Μαρκοπούλου Μεσογαίας, το οποίο αποτελεί το διοικητικό όργανο του φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης των χώρων της ζώνης λιμένας του Πόρτο Ράφτη, είναι καταρχήν αρμόδιο για τον καθορισμό της εν λόγω χερσαίας ζώνης λιμένα και ακολούθως επιλαμβάνονται σχετικά οι προαναφερθείσες υπηρεσίες οι οποίες παρέχουν αναλόγως σύμφωνη γνώμη ή έγκριση.

Με την αριθ. 41582/21-10-1969 Απόφαση Νομάρχη Αττικής «Περί καθορισμού Χερσαίας Ζώνης Λιμένος Πόρτο Ράφτη» (ΦΕΚ 239Δ'/16-12-69), με την οποία εγκρίθηκε η υπ' αριθ. 21/16-1-1969 Πράξη της Λιμενικής Επιτροπής του Λιμενικού Ταμείου Πόρτο Ράφτη, την υπ' αρ. Δ 12595/7254/24-11-1965 απόφαση Υφυπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ 39/22-02-1966 Παράρτημα), δια της οποίας επικυρώθηκε η από 21 Ιουλίου 1961 έκθεση

της αρμόδιας Επιτροπής περί καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας στην περιοχή από Λαύριο μέχρι Πόρτο Ράφτη Αττικής και το συνοδεύον αυτή από 25-02-1961 διάγραμμα του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων, καθώς και το Β.Δ 199/16-02-66 «περί δημιουργίας «παραλίας» εν τη από Λαυρίου έως Πόρτο Ράφτη περιοχή», με το οποίο επικυρώθηκε η γραμμή παραλίας (ΦΕΚ 48/Α'/05-03-1966), καθορίστηκε η χερσαία ζώνη λιμένα του Πόρτο Ράφτη, η οποία διέπεται από το ως άνω ειδικό νομικό καθεστώς. Επιπλέον, με την αριθμ. 2530/04-04-1977 απόφαση του Νομάρχη Αττικής/Διαμέρισμα Ανατολικής Αττικής «περί καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας στην περιοχή Αυλάκι Πόρτο Ράφτη Αττικής» επικυρώθηκαν η από 01-11-1976 έκθεση της αρμόδιας Επιτροπής με την οποία καθορίστηκαν τα όρια αιγιαλού και παραλίας στη θέση «Αυλάκι» Πόρτο Ράφτη Αττικής καθώς και το συνημμένο σε αυτή τοπογραφικό και υψομετρικό διάγραμμα της περιοχής θεωρημένα νομίμως (ΦΕΚ 165/Δ'/25-05-1977). Εν συνεχεία, δυνάμει της με αριθμ. 59003/6301 + 56636/6054 + 55651/5939/10-07-2018 Απόφασης του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής «Έλεγχος Προκαταρκτικής Οριογραμμής Αιγιαλού (ΠΟΑ) και οριστικοποίηση αυτής στην περιοχή Πόρτο Ράφτη του Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 2971/2001 (Φ.Ε.Κ. 285/Α' /19-12-2001), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα.» (ΦΕΚ 293/Δ'/21-08-2018) επικυρώθηκε η οριστική οριογραμμή αιγιαλού στην περιοχή Πόρτο Ράφτη του Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας σύμφωνα με την από 27-06-2018 έκθεση της Επιτροπής καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας του άρθρου 3 του ν. 2971/2001, χωρικής αρμοδιότητας Αθηνών - Ανατολικής Αττικής και το συνοδεύον αυτή από 22-06-2018 διάγραμμα με υπόβαθρο έγχρωμο ορθοφωτοχαρτη της Ε.Κ.Χ.Α. Α.Ε., κλίμακας 1:10.000, το οποίο συντάχθηκε από την Σταυρούλα Μαμανέα, ΠΕ Τοπογράφο Μηχανικό της Κτηματικής Υπηρεσίας Αθηνών - Ανατολικής Αττικής, θεωρήθηκε την ίδια ημερομηνία από τον Σωτήριο Σάρρο, ΠΕ Αρχιτέκτονα/Μηχανικό, Προϊστάμενο του Τεχνικού Τμήματος της ίδιας υπηρεσίας ως εξής:

Η ως άνω Επιτροπή επανακαθορίζει - επανατοποθετεί:

1. Την οριογραμμή αιγιαλού με κόκκινη συνεχή γραμμή σε δύο τμήματα :

α) από $X = 503851.012$ $Y = 4190884.934$

έως $X = 502959.569$ $Y = 4190983.523$

β) από $X = 502894.641$ $Y = 4190820.566$

έως $X = 501147.259$ $Y = 4192665.054$

όπως αυτή καθορίστηκε με την από 21-07-1961 τεχνική έκθεση η οποία εγκρίθηκε με την με αρ. Δ.12595/7254/24-11-1965 απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 39/22-2-1966/ Παράρτημα.

Αναφορικά με την ισχύ ή μη της αριθ. 41582/21-10-1969 Απόφασης του Νομάρχη Αττικής «Περί καθορισμού Χερσαίας Ζώνης Λιμένος Πόρτο Ράφτη» (Δ' 239), υπογραμμίζεται ότι η πράξη αυτή αποτελεί διοικητική κανονιστική πράξη. Κατά την κρατούσα άποψη στην

θεωρία διοικητική πράξη είναι η δήλωση βούλησης του διοικητικού οργάνου, με την οποία θεσπίζεται μονομερώς μια ρύθμιση κατ' ενάσκηση δημόσιας εξουσίας και προς εξυπηρέτηση σκοπού δημοσίου συμφέροντος. Βάσει του ορισμού αυτού προκύπτει ότι τα βασικά στοιχεία της διοικητικής πράξης είναι (α) η μονομερής θέσπιση ρύθμισης (κανόνα δικαίου), (β) η προέλευσή της από διοικητικό όργανο, (γ) η εξυπηρέτηση σκοπού δημοσίου συμφέροντος και (δ) το πλαίσιο εννόμων σχέσεων που ρυθμίζει, οι οποίες διέπονται από το διοικητικό δίκαιο. Στο πλαίσιο των διατάξεων που διέπουν τη διοικητική δράση, εκδίδεται κατ' ενάσκηση δημόσιας εξουσίας και αποβλέπει στην επίτευξη δημοσίου σκοπού (πρβλ. ΣΤΕ 3776/2012). Η διοικητική πράξη προέρχεται από διοικητικό όργανο ή από διοικητική αρχή. Επομένως, η ως άνω υπ' αριθ. 41582/21-10-1969 Απόφαση του Νομάρχη Αττικής περιέχει όλα τα προαναφερόμενα βασικά εκ του νόμου στοιχεία.

Επισημαίνεται, μάλιστα, ότι στο από 05-04-2022 υπ' αριθμ. πρωτ. 3113.10-54/23861/22 έγγραφο της Γενικής Γραμματείας Λιμένων, Λιμενικής Πολιτικής & Ναυτιλιακών Επενδύσεων - Γενική Διεύθυνση Λ.Α.Π.Ν.Ε., Διεύθυνση Λιμενικής Πολιτικής, το οποίο απεστάλη στην κ. Βενιζέλου και κοινοποιήθηκε στο Ταμείο μας και σε άλλους εμπλεκόμενους φορείς, αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι ο καθορισμός της Χερσαίας Ζώνης Λιμένα Πόρτο Ράφτη έχει εγκριθεί με την προαναφερθείσα αριθ. 41582/21-10-1969 Απόφαση Νομάρχη (ΦΕΚ 239Δ'/16-12-69) και συνιστά μια εδαφική και θαλάσσια περιοχή (Ζώνη Λιμένα) μέσα στην οποία ο φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης Λιμένα ασκεί την καθ' ύλη αρμοδιότητά του καθώς και ότι η εν λόγω με αρ. 41582/1969 (ΦΕΚ 239Δ'/16-12-69) Απόφαση Νομάρχη Αττικής περί καθορισμού Χ.Ζ.Λ. Πόρτο Ράφτη ΟΥΔΕΠΟΤΕ έχει ανακληθεί, προσβληθεί, ακυρωθεί ή τροποποιηθεί και ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΙΣΧΥ. Με το ίδιο έγγραφο η αναφέρουσα ενημερώθηκε, επίσης, για ακόμα μία φορά, ότι το ιδιοκτησιακό και το νομικό καθεστώς των Χερσαίων Χώρων της Ζώνης Λιμένα, είναι νομικά κατοχυρωμένο, καθώς σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 2971/2001 (Α'-285) οι χώροι και όλα εν γένει τα κτήματα που περιλαμβάνονται στην Ζώνη Λιμένα αποτελούν κοινόχρηστα δημόσια κτήματα και ανήκουν στο Δημόσιο κατά κυριότητα, η χρήση και η εκμετάλλευση τους όμως ανήκει στον οικείο φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα.

Εξάλλου, και η Κτηματική Υπηρεσία Αθηνών - Ανατολικής Αττικής με το υπ' αριθμ. πρωτ. 13808ΕΞΕ 26-02-2021 έγγραφό της επισημαίνει την εφαρμογή της παρ. 1 του άρθρου 21 του Ν. 2971/2001 όσον αφορά την υπό κρίση περίπτωση. Σχετικώς στο από 25-01-2021 ακριβές απόσπασμα από το εγκεκριμένο τοπογραφικό διάγραμμα που χορήγησε αυτή (η Κτηματική Υπηρεσία Αθηνών - Ανατολικής Αττικής) αποτυπώνεται η οριογραμμή του αιγιαλού και της παραλίας και όχι και αυτή της Χερσαίας ζώνης λιμένα στην εν λόγω περιοχή.

Περαιτέρω, για την ισχύ της ήδη, κατά τα άνω, καθορισθείσας Χερσαίας Ζώνης Λιμένα ΔΕΝ απαιτείται να προηγηθεί απαλλοτρίωση διότι, στην περίπτωση που κατά τον καθορισμό χώρων σε Ζώνη Λιμένα περιλαμβάνονται ιδιωτικά κτήματα, δεν θεωρούνται αυτά ως κηρυχθέντα απαλλοτριωτέα προκειμένου να περιληφθούν στη Ζώνη Λιμένα με τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της εγκριτικής απόφασης του Περιφερειάρχη (νυν Συντονιστή Αποκεντρωμένης) μετά του διαγράμματος. Στις περιπτώσεις αυτές απαιτείται έκδοση ιδιαίτερης διοικητικής πράξης (Κ.Υ.Α. του Υπουργού Οικονομίας & Οικονομικών και του αρμόδιου Υπουργού) κηρύττουσα την αναγκαστική απαλλοτρίωση των εντός της οριογραμμής της Χερσαίας Ζώνης Λιμένα κειμένων ξένων ιδιοκτησιών, αφού δεν πρόκειται περί αναγκαστικής απαλλοτρίωσης που οφείλεται σε πρωτοβουλία της διοικήσεως με την δικαιολογία ότι επιδιώκει την πραγματοποίηση «δημόσιας ωφέλειας», ενώ, η αναγκαστική απαλλοτρίωση δεν επέρχεται ως ex lege συνεπεία του καθορισμού της Χερσαίας Ζώνης Λιμένα, καθώς, όπως σαφώς καταφαίνεται από την διάταξη των άρθρων 21 και 28 του ν. 2971/2001 (Α-283), ούτε ο φορέας διοίκησης με την απόφαση του οποίου καθορίζεται η οριογραμμή της Χερσαίας Ζώνης Λιμένα, ούτε ο Περιφερειάρχης (Συντονιστής Αποκεντρωμένης), ο οποίος επικυρώνει την εν λόγω απόφαση του φορέα διοίκησης, κηρύσσουν απαλλοτρίωση. Δηλαδή, η απόφαση του Νομάρχη αρχικά, μετά αυτή του Περιφερειάρχη και ήδη πλέον του Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, που επικυρώνει την απόφαση του φορέα διοίκησης λιμένα αποτελεί μεν πράξη της διοίκησης ιδρυτική της Χερσαίας Ζώνης του Λιμένα, σε καμία όμως περίπτωση **δεν κηρύσσει απαλλοτριωτική διαδικασία**. Εξάλλου, κατά το άρθρο 17 του Συντάγματος η ιδιοκτησία τελεί υπό την προστασία του κράτους και το Δημόσιο αποκτά την κυριότητα και διαχείριση των χώρων αυτών μετά την ολοκλήρωση της απαλλοτριωτικής διαδικασίας (π.χ. άρθρο 7 του ν. 2971/2001, υλοποίηση παραλίας και άρθρο 22 ίδιου νόμου, αναγκαστική απαλλοτρίωση ιδιωτικών κτημάτων που έχουν συμπεριληφθεί σε Χερσαία Ζώνη Λιμένα).

Στο σημείο αυτό χρήζει ειδικής μνείας ότι με την υπ' αρ. A2274/2011 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, εκδοθείσα επί ασκηθείσας αιτήσεως περί ακυρώσεως πράξεων και παραλείψεων της Διοίκησης αναφορικά με έργο στην περιοχή δικαιοδοσίας του φορέα μας, ήτοι του Λιμένα Πόρτο Ράφτη, γίνεται δεκτή ως ισχύουσα η χάραξη της Χερσαίας Ζώνης Λιμένος στο Πόρτο Ράφτη.

Αξίζει μάλιστα να παρατεθεί αυτούσια η νομική ανάλυση στη σκέψη 16 της ανωτέρω αποφάσεως εκ της οποίας προκύπτει η προαναφερθείσα κρίση επί του ζητήματος της ισχύος της χάραξης της Χ.Ζ.Λ. Πόρτο Ράφτη:

«16. Επειδή, από τα προεκτεθέντα προκύπτουν τα εξής: (Α) Με την Δ.13862/7915/18.12.1965 απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών επικυρώθηκαν οι από 13.10.1961, 20.10.1961, 10.11.1961 και 17.11.1961 εκθέσεις της Επιτροπής καθορισμού οριογραμμής αιγιαλού για την επίμαχη περιοχή,

δημοσιεύθηκαν δε την 11.2.1966 στο τεύχος «Παράρτημα» της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως η ανωτέρω υπουργική απόφαση, καθώς και οι σχετικές εκθέσεις της Επιτροπής, όχι όμως το μνημονεύομενο σε αυτές διάγραμμα. Με το β.δ. 173/16.2.1966 εγκρίθηκε η δημιουργία ζώνης παραλίας με προσαύξηση του αιγιαλού στην περιοχή αυτή, το διάταγμα δε αυτό δημοσιεύθηκε στο τεύχος Α' 43/2.3.1966 της ΕτΚ, χωρίς να συνδημοσιευθούν ούτε οι εκθέσεις της οικείας Επιτροπής, ορισμένες εκ των οποίων και συγκεκριμένα οι από 13.10.1961, 20.10.1961, 10.11.1961 και 17.11.1961 είχαν συνδημοσιευθεί με την ανωτέρω απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών, ούτε το διάγραμμα στο οποίο παραπέμπουν. Ακολούθησε η έκδοση της 2669/7.4-13.9.1982 απόφασης του Νομάρχη Αττικής, δημοσιευθείσα στο ΦΕΚ Δ' 449/13.9.1982, με την οποία επικυρώθηκαν εκ νέου οι ως άνω από 13.10.1961, 20.10.1961, 10.11.1961 και 17.11.1961 εκθέσεις της Επιτροπής που καθόρισε τα όρια αιγιαλού και παραλίας, καθώς και τα σχετικά τοπογραφικά και υψομετρικά διαγράμματα, εκ παραδρομής όμως δεν συνδημοσιεύθηκε και πάλι η συγκεκριμένη πινακίδα που αφορά την επίδικη περιοχή. Στη συνέχεια εκδόθηκε η Α.5404/692/8.2-7.3.1983 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μνημονεύουσα στο προοίμιό της την 2669/7.4-13.9.1982 απόφαση του Νομάρχη, και ενέκρινε εκ νέου τη δημιουργία ζώνης παραλίας από Πόρτο Ράφτη μέχρι την περιοχή Αγίου Παντελεήμονος Μαραθώνος. Η υπουργική αυτή απόφαση δημοσιεύθηκε στην ΕτΚ, στο τεύχος Δ' 52/7.3.1983, στο οποίο συνδημοσιεύθηκαν αφενός οι από 13.10.1961, 20.10.1961, 10.11.1961 και 17.11.1961 εκθέσεις της οικείας Επιτροπής περί καθορισμού των ορίων του μεν αιγιαλού με συνεχή ερυθρά γραμμή, της δε παραλίας με συνεχή κίτρινη γραμμή, και αφετέρου το σχετικό διάγραμμα, υπό κλίμακα 1:2000, περιλαμβανομένης και της πινακίδας που αφορά το επίδικο τμήμα, στο οποίο αποτυπώνονται τα προαναφερθέντα όρια αιγιαλού και παραλίας (βλ. ΦΕΚ, τεύχος Δ' 52/7.3.1983 σελ. 493 επ., για την επίμαχη δε πινακίδα σελ. 495). Περαιτέρω, με την 41582/21.10-16.12.1969 απόφαση του Νομάρχη Αττικής (Δ' 239) εγκρίθηκε ο καθορισμός της χερσαίας ζώνης του Λιμένος Πόρτο Ράφτη, όπως τα όρια της ζώνης αυτής εμφανίζονται στο υπό κλίμακα 1:1000 τοπογραφικό διάγραμμα, που συνδημοσιεύθηκε στην ΕτΚ, μαζί με την ανωτέρω απόφαση του Νομάρχη. Στην ΕτΚ έχουν δηλαδή τελικώς δημοσιευθεί αφενός μεν η πράξη καθορισμού της χερσαίας ζώνης λιμένος και το οικείο διάγραμμα, αφετέρου δε τόσο οι πράξεις καθορισμού των ορίων αιγιαλού και παραλίας, όσο και οι σχετικές εκθέσεις της Επιτροπής και τα διαγράμματα στα οποία παραπέμπουν (πρβλ. ΣΕ 3910/2010 επτ). Εξ άλλου, η Διοίκηση παγίως εφαρμόζει τις πράξεις καθορισμού ορίων και τα σαφή διαγράμματα στα οποία παραπέμπουν, όπως δε είναι γνωστό στο Δικαστήριο από προηγούμενες ενέργειές του, στο παρελθόν έχουν εκδοθεί σχετικά πρωτόκολλα κατεδαφίσεως αυθαιρέτων κατασκευών, με την αιτιολογία ότι οι κατασκευές ευρίσκονται εντός αιγιαλού ή χερσαίας ζώνης λιμένος (βλ. ΣΕ 2183/2005, 1245/2008). (Β)Κατά συνέπεια, ενόψει όσων έγιναν δεκτά ανωτέρω στη σκέψη 13, καίτοι όπως βεβαιώνει η Διοίκηση δεν έχουν συντελεσθεί οι απαλλοτριώσεις ιδιωτικών ακινήτων περιλαμβανομένων εντός της ευρύτερης χερσαίας ζώνης λιμένος που περιλαμβάνει τον αιγιαλό και την παραλία και, συνελπώς, η κυριότητα των ακινήτων αυτών δεν έχει περιέλθει στο Δημόσιο, ενόψει του κοινόχρηστου χαρακτήρα των εκτάσεων αυτών, ισχύουν και για τα ανωτέρω ακίνητα εκ του νόμου απαγορεύσεις και περιορισμοί δομήσεως,

χρήσεως και εκμεταλλεύσεώς τους εν γένει (πρβλ. ΣΕ 2076/2006 επτ.), δοθέντος ότι οι κατά τα ανωτέρω πράξεις καθορισμού ορίων αιγιαλού, παραλίας και χερσαίας ζώνης λιμένος δεν έχουν πάντως ανακληθεί ή ακυρωθεί και εξακολουθούν να ισχύουν. Τούτου δε έπεται ότι κτίσματα και κατασκευές γενόμενες επί των ακινήτων αυτών κατά παράβαση των ανωτέρω απαγορεύσεων και περιορισμών είναι αυθαίρετες...».

Όσον αφορά δε τις διαδικασίες και προϋποθέσεις που απαιτούνται στο μεγάλο κεφάλαιο της εκμετάλλευσης των χώρων της Ζώνης Λιμένα μέσω της παραχώρησης σε νομικά ή φυσικά πρόσωπα του ιδιαίτερου δικαιώματος χρήσης των χώρων αυτών, οι εν λόγω παραχωρήσεις πραγματοποιούνται με παραχώρηση της αρχής, κατά τους όρους του νόμου - εν προκειμένω άρθρο 24 του Ν. 2971/2001 Α'-285, όπως εκάστοτε ισχύει, και άρθρο 34 του Ν.3153/2003 Α'-153 - ιδιαίτερα ιδιωτικά δικαιώματα, εφόσον με τα δικαιώματα αυτά εξυπηρετείται ή δεν αναιρείται η κοινή αυτών χρήση. Τα δικαιώματα αυτά είναι ιδιωτικά υπό την έννοια ότι παραχωρούνται ΟΧΙ στο κοινό εν γένει, αλλά κατ' ιδίαν σε ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Η παραχώρηση λοιπόν ιδιαίτερων δικαιωμάτων πάνω σε κοινόχρηστους χώρους αποτελεί διοικητικής φύσεως παραχώρηση άδειας ιδιαίτερης χρήσης των χώρων αυτών που ανήκουν στη δημόσια κτήση και συνιστά έννομη σχέση δημοσίου.

Ειδικότερα, οι παραχωρήσεις ιδιαίτερων δικαιωμάτων χρήσης χώρων της ζώνης λιμένα σε ιδιώτες εναπόκεινται κάθε φορά στη διακριτική ευχέρεια του αρμόδιου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα, ενώ ο τρόπος που αυτή η αρμοδιότητα ασκείται, διέπεται από την «Αρχή της νομιμότητας» που καλύπτει όλη την δράση της Διοίκησης. Τα «άκρα νόμιμα όρια» μέσα στα οποία πρέπει να ασκηθεί η αρμοδιότητα αυτή ώστε να είναι νόμιμη, καθορίζονται από την εξυπηρέτηση του Δημοσίου Συμφέροντος, καθώς και από τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου που αποσκοπούν στην προστασία του διοικούμενου. Για τις παραχωρήσεις αυτές το διοικητικό όργανο του φορέα εκδίδει σχετικές αποφάσεις.

Επομένως, η παραχώρηση της ζώνης λιμένα από το ημέτερο Ταμείο γίνεται σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις [άρθρο 24 του Ν. 2971/01, σε συνδυασμό με το άρθρο 34 του Ν. 3153/2003 (Α' 153)] καθώς και τα οριζόμενα σε ειδικές διατάξεις του Γενικού Κανονισμού Λιμένα. Επιπλέον, το ΝΠΔΔ Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Μαρκοπούλου Μεσογαίας, εφαρμόζει, ως φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα, την εγκύκλιο με αριθμ. 8321.6/01/12/12-03-2012 ΥΠΑΑΝ/ΓΤΛΠ/ΔΟΛΕΛ Β' (ΑΔΑ: Β443Φ-Ω4Β) με θέμα «Οδηγίες για την εκμετάλλευση της Ζώνης Λιμένα στα πλαίσια της παραχώρησης του ιδιαίτερου δικαιώματος χρήσης των χώρων αυτής» και ανάλογα με την απόφαση παραχώρησης χώρου καθορίζει ειδικούς όρους και προϋποθέσεις.

Για τη λήψη εκάστης απόφασης από το Διοικητικό Συμβούλιο του Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. που αφορά σε παραχώρηση χώρου χερσαίας ζώνης λιμένα κατατίθεται απαραίτητως από τον

αιτούντα τοπογραφικό διάγραμμα από Διπλωματούχο Μηχανικό θεωρημένο από την Τεχνική Υπηρεσία Δήμου Μαρκοπούλου στο οποίο απεικονίζεται ευκρινώς ο αιτούμενος για παραχώρηση χώρος σε σχέση με τις εγκεκριμένες οριογραμμές αιγιαλού - παραλίας και Χερσαίας Ζώνης Λιμένα και η ακριβής έκτασή του σε τετραγωνικά μέτρα. Ακόμη, αναφέρεται ο σκοπός, ενώ επί του τοπογραφικού διαγράμματος αναγράφεται η απόφαση καθορισμού Χερσαίας Ζώνης του Λιμένα μας, η εγκριτική αυτής απόφαση του Νομάρχη και το ΦΕΚ δημοσίευσής της, όπως ορίζεται από την προαναφερθείσα με αριθ. πρωτ.: 8321.6/01/12/12-03-12 εγκύκλιο του Υπουργείου Ανάπτυξης Ανταγωνιστικότητας & Ναυτιλίας/ ΓΓΛΠ/ΔΟΛΕΛ Β' (ΑΔΑ: Β443Φ-Ω4Β).

Ακόμα, προκειμένου να παραχωρηθεί απευθείας σε εκμεταλλευτές καταστημάτων το ιδιαίτερο δικαίωμα χρήσης χώρου Χερσαίας Ζώνης Λιμένα, έναντι των καταστημάτων τους, θα πρέπει να προβλέπεται στην άδεια λειτουργίας του καταστήματος το είδος και ο αριθμός που επιτρέπεται να αναπτύξει στον προς παραχώρηση χώρο ο εκμεταλλευτής του καταστήματος, αποτελεί, δηλαδή, προϋπόθεση προκειμένου να δικαιολογείται το «απευθείας» της παραχώρησης και να αιτιολογείται στα πλαίσια των διατάξεων του άρθρου 17 του Κ.Δ.Δ. (Ν.2690/99). Το «απευθείας» της παραχώρησης προβλέφθηκε με την υπ' αριθ. 8321.6/01/12/12-3-2012 εγκύκλιο ούτως ώστε να διευκολυνθεί η λειτουργία καταστημάτων ή η εκμετάλλευση ιδιοκτησιών ή η λειτουργία ξενοδοχείων, εργοστασίων, κέντρων αναψυχής κ.λπ. όταν προς τούτο, αναγκαία είναι η Χερσαία Ζώνη Λιμένα, η οποία τελεί προς τις επιχειρήσεις ή ιδιοκτησίες αυτές σε άμεση χωρική ή τοπική σχέση, που επιτρέπει λογικώς τη λειτουργική αυτή συσχέτιση. Μάλιστα, σε περίπτωση που παραχωρηθεί δικαίωμα χρήσης χώρου εντός Χερσαίας Ζώνης Λιμένα εμπροσθεν ιδιοκτησίας, θα πρέπει πριν την έκδοση της πράξης παραχώρησης, να εξασφαλίζεται η έγγραφη (υπεύθυνη δήλωση) συγκατάθεση του ιδιοκτήτη.

Ενόψει και των ανωτέρω, σχετικά με την έκδοση αδειών λειτουργίας των Καταστημάτων Υγειονομικού Ενδιαφέροντος (Κ.Υ.Ε.), πρέπει να επισημανθεί ότι, με εξαίρεση τα καταστήματα στους τουριστικούς λιμένες/μαρίνες για τα οποία αρμόδιοι είναι οι πρωτοβάθμιοι ΟΤΑ (βλ. ΝΣΚ 393/2004), για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας στα λοιπά καταστήματα που βρίσκονται στους χερσαίους χώρους λιμένα αρμόδια είναι τα λιμενικά ταμεία και οι οργανισμοί λιμένος (άρθρ. 7 ΝΔ 2942/1954, 30 ν. 2160/1993, 3 ν. 2323/1995, 2 παρ.4 Ν. 2575/1998, ΚΥΑ Φ.3131/17/96, όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν).

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 2323/1995 (Α' 145) «Οι άδειες ίδρυσης και λειτουργίας καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος, που (...) χορηγούνται από τις οικείες Λιμενικές Αρχές, ενώ οι ίδιες άδειες στους χερσαίους χώρους τοπικής αρμοδιότητας των αναφερομένων στην προηγούμενη παράγραφο υπηρεσιών (Ο.Λ. Α.Ε., Λιμενικά Ταμεία και Μαρίνες του Ε.Ο.Τ.) χορηγούνται από τις υπηρεσίες αυτές», ενώ στη διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 39 του ν. 4264/2014

προβλέπεται ότι: «Ειδικά για τη χορήγηση αδειών στους χερσαίους χώρους τοπικής αρμοδιότητας των Οργανισμών Λιμένων, Λιμενικών Ταμείων και Μαρινών του Ε.Ο.Τ., οι διατάξεις του ν. 2323/1995 διατηρούνται σε ισχύ.».

Στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 4442/2016 εμπίπτουν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 27 του νόμου αυτού, τα ΚΥΕ του άρθρου 80 του ν. 3463/2006, ήτοι αυτά που ανήκουν στη δικαιοδοσία των Δήμων. Συνεπώς, οι διατάξεις που αφορούν σε χώρους της Χερσαίας Ζώνης Λιμένα (ΧΖΛ) είναι ειδικές, ενώ οι αντίστοιχες διατάξεις του Ν. 4442/2016 αφορούν την αδειοδότηση ΚΥΕ που βρίσκονται στην περιοχή αρμοδιότητας των Δήμων και ΔΕΝ εφαρμόζονται σε χώρους Χερσαίας Ζώνης Λιμένα. Με άλλα λόγια, για τη Χερσαία Ζώνη Λιμένος υφίσταται ειδικό νομικό καθεστώς, ήτοι ειδική νομοθεσία η οποία κατισχύει έναντι οποιασδήποτε άλλης.

Τα ανωτέρω δε επιβεβαιώνονται και από το γεγονός ότι στο αριθ. πρωτ. 2132.25-17/32334/2019/07-5-2019 (ΑΔΑ: 75ΧΦ4653ΠΩ-2ΤΓ) έγγραφο ΥΝΑΝΠ/ΑΛΣ/ΕΛ-ΑΚΤ./Δ.Λ.Α.Β' μνημονεύεται στις παραγράφους 2.2 και 2.3 ότι η άδεια των Κ.Υ.Ε. που λειτουργούν εντός περιφρακτής ή και μη περιφρακτής Χερσαίας Ζώνης Λιμένα (ΧΖΛ) δίδεται από τον αρμόδιο φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα.

Συνεπώς, από άπαντα τα ανωτέρω προκύπτει σαφώς, αφενός μεν ότι υφίσταται νομίμως καθορισμένη Χερσαία Ζώνη Λιμένος Πόρτο Ράφτη, για την διοίκηση και εκμετάλλευση της οποίας αρμόδιος φορέας είναι το ημέτερο Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Μαρκοπούλου Μεσογαίας, το οποίο προβαίνει σε παραχωρήσεις σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους του νόμου, αφετέρου δε ότι η άδεια των Κ.Υ.Ε. που βρίσκονται εντός της νομίμως υφισταμένης Χ.Ζ.Λ. Πόρτο Ράφτη χορηγείται αποκλειστικά και μόνον από το Ταμείο μας, ως το μόνο αρμόδιο δια τούτο όργανο, σύμφωνα με την ισχύουσα ως άνω νομοθεσία, παρά τα όσα περί των αντιθέτων αναληθώς διατείνεται η ενάγουσα.

Τέλος, για την πληρότητα της απαντήσεώς μας θα πρέπει να λεχθεί ότι σύμφωνα με τον Ν. 2308/1995 αρθρ. 2 παρ. 2, ισχύουν τα εξής: «2.Το Δημόσιο υποχρεούται να υποβάλει δήλωση εγγραπτεύου δικαιώματος, και μπορεί να υποβάλει αίτηση διόρθωσης ή ένσταση κατά τα άρθρα 6, 6Α, 7 και την παρ. 9 του παρόντος για λόγους διασφάλισης και προστασίας των δικαιωμάτων του.Ο Φορέας παρέχει υποχρεωτικά στις αρμόδιες Υπηρεσίες του Ελληνικού Δημοσίου για τον υπό κτηματογράφηση Ο.Τ.Α. τα όρια των σχεδίων πόλεως, οικισμών προϋφιστάμενων του έτους 1923, οικοδομήσιμων εκτάσεων των οικιστικών περιοχών του ν. 947/1979 (Α' 169), διανομών και αναδασμών, τυχόν εγκεκριμένες πολεοδομικές μελέτες και ρυμοτομικά σχέδια καθώς και τα όρια των γραμμών αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού όπου έχουν καθοριστεί διοικητικά, όπως επίσης και την οριογραμμή Χερσαίας Ζώνης Λιμένα όπου έχει καθοριστεί διοικητικά, τα οποία λαμβάνει υπόψη του και εφαρμόζει κατά τη διαδικασία κτηματογράφησης. Για τη δήλωση του Ελληνικού Δημοσίου επί δασών και δασικών εκτάσεων λαμβάνονται υποχρεωτικά υπόψη από τις οικείες Υπηρεσίες του Ελληνικού Δημοσίου τα προαναφερθέντα όρια και δεν υποβάλλεται δήλωση ούτε ένσταση ή αίτηση

διόρθωσης στις περιπτώσεις του εδαφίου α' της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 23 του ν. 3889/2010, όπως ισχύει.»

Είναι προφανές ότι το ημέτερο Ταμείο που ασκεί την Διοίκηση και διαχείριση της χερσαίας ζώνης λιμένα, δεν δύναται να μεταγράψει την οριογραμμή της χερσαίας ζώνης λιμένα. Τούτο είναι αποκλειστική αρμοδιότητα - υποχρέωση του Δημοσίου (ιδιοκτήτης της χζλ) και εν προκειμένω της οικείας Κτηματικής Υπηρεσίας.

II. ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΩΝ ΙΣΧΥΡΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΦΕΡΟΥΣΑΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΗΘΕΝ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΖΗΜΙΟΓΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟ Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. ΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΩΝ

Στην προκείμενη περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη την αναλυτικώς παρατεθείσα ανωτέρω εφαρμοστέα νομοθεσία, αναφορικά με τις δήθεν παράνομες ενέργειες και παραλείψεις για τις οποίες μας μέμφει η κ. Βενιζέλου, λεκτέα είναι τα κάτωθι:

α) Εν έτει 2018 η κα Ευγενία Βενιζέλου υπέβαλε αίτηση στην υπηρεσία μας για την έκδοση άδειας λειτουργίας αναψυκτηρίου σε κτίσμα (παλαιά αποθήκη) που βρίσκεται εντός χερσαίας ζώνης λιμένα στην περιοχή Αγίου Σπυριδώνα. Με την με αρ. 86/2018 απόφασή του (ΑΔΑ:ΩΑΞΖΩΛΝ-0ΜΚ), το Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. απέρριψε το αίτημα της κας Ευγενίας Βενιζέλου περί χορήγησης άδειας λειτουργίας καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος στο χώρο που βρίσκεται εντός ζώνης λιμένα, διότι το Δ.Σ. του Ταμείου μας θεώρησε αφενός τουλάχιστον ασαφές το ιδιοκτησιακό καθεστώς του εν θέματι ακινήτου και αφετέρου τη σχετική σύμβαση μίσθωσης που είχε συναφθεί μεταξύ των Αναστασίου Γέγου και Αιμιλίας Γέγου και της κας Βενιζέλου προφανώς άκυρη.

Σχετικώς επισημαίνουμε ότι έχει εκδοθεί η με αριθμ. ΚΤ13-ΑΤΤ5-38/ΚΤ130469/6 Απόφαση του Εθνικού Κτηματολογίου με την οποία γίνεται δεκτή ένσταση αναφορικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς του εν θέματι ακινήτου, ενώ βάσει κτηματολογικού φύλλου του εθνικού κτηματολογίου για το εν θέματι ΚΑΕΚ 050887807001/0/0 αποδεικνύεται ότι το Εθνικό Κτηματολόγιο (τουλάχιστον) αναγνωρίζει ως κύριο του εν λόγω ακινήτου την Συνιδιοκτησία ή Αναγκαστικό Συνεταιρισμό Μαρκοπούλου με την επωνυμία «ΜΑΡΚΟ» και όχι τους εκμισθωτές της ενάγουσας. Συναφώς, στο υπ' αριθμ. 769/12-08-2020 έγγραφο της Συνιδιοκτησίας ή Αναγκαστικού Συνεταιρισμού Μαρκοπούλου «ΜΑΡΚΟ» επισημαίνεται ότι το κτίσμα-αποθήκη επιφανείας 56,90 τ.μ. που βρίσκεται στο ακίνητο με το ανωτέρω ΚΑΕΚ στον Άγιο Σπυριδώνα ανήκει στην ιδιοκτησία της. Ταυτοχρόνως, η «ΜΑΡΚΟ» ανέφερε ότι δεν συναινεί στην εκτέλεση οικοδομικών εργασιών στο ακίνητο αυτό στις οποίες επρόκειτο να προβεί η κα Βενιζέλου, όπως είχε πληροφορήσει σχετικώς, καθότι υφίσταται εκκρεμοδικία περί του ιδιοκτησιακού καθεστώτος της εν θέματι περιοχής ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων ύστερα από σχετική ασκηθείσα αγωγή των Αιμιλίας Γέγου και Αναστασίου Γέγου, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι είναι κύριοι της εν λόγω έκτασης.

Έτσι, τη στιγμή εξέτασης του αιτήματος της κας Ευγενίας Βενιζέλου εξακολουθούσε να υφίσταται εκκρεμοδικία μεταξύ της εταιρείας «ΜΑΡΚΟ» και των κ.κ. Αναστάσιου Γέγου και Αιμιλίας Γέγου για την ιδιοκτησία που φέρει ΚΑΕΚ 050887807001/0/0, όπως σχετικώς έχει καταχωρηθεί (σχετική και η αριθ. 7578/2019 Απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών). Είναι, λοιπόν, απορίας άξιο πως ενώ η αναφέρουσα, είναι πλήρως ενήμερη σχετικά με την ανωτέρω εκκρεμοδικία και αναγνωρίζει επί της ουσίας, σύμφωνα με όσα διατείνεται, ότι αρμόδια να αποφανθούν επί του εν θέματι ιδιοκτησιακού καθεστώτος είναι τα πολιτικά δικαστήρια, παρα ταύτα αιτείτο (και εξακολουθεί να αιτείται) να της γίνει παραχώρηση απλής χρήσης χώρου της αμφισβητούμενης ιδιοκτησιακά περιοχής παρόλο που δεν έχουν εισέτι αποφανθεί τα αρμόδια δικαστήρια περί του οικείου ιδιοκτησιακού καθεστώτος.

Η προμνησθείσα υπ' αριθμ. 86/2018 απορριπτική μας απόφαση **εκρίθη νόμιμη**, μετά από αλληπάλληλες προσφυγές, ότε η Επιτροπή του αρθρ. 152 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (Ν. 3463/06) με το Πρακτικό της υπ' αριθμ. 10°/23-11-2018 (Θέμα 4°), που μας διαβιβάστηκε με το υπ' αριθμ. 179/06-12-2018 έγγραφο της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, απεφάνθη περί τούτου και υιοθέτησε το ημέτερο σκεπτικό, καταστάσα η ανωτέρω ημετέρα απόφαση αμετάκλητη, αφού δεν ησκήθη κανένα ένδικο βοήθημα ή μέσον κατ' αυτής ή ακόμη και άλλη, έστω άτυπη προσφυγή εις την Διοίκηση. Σημειωτέον δε ότι από το εν λόγω Πρακτικό 10°/23-11-2018 της Επιτροπής του άρθρου 152 του ν. 3463/2006 Περιφερειακής Ενότητας Πειραιώς, Νήσων και Ανατολικής Αττικής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής με το οποίο έγινε δεκτή προσφυγή του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Μαρκοπούλου Μεσογαίας κατά της υπ' αριθμ. 61765/21759/18 απόφασης του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής δια της οποίας είχε γίνει δεκτή η από 01-06-2018 προσφυγή της Ευγενίας Βενιζέλου κατά της υπ' αριθμ. 86/2018 απόφασης του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Μαρκοπούλου Μεσογαίας προκύπτει ευκρινώς ότι το προαναφερόμενο οικόπεδο, εντός του οποίου είναι το κτίσμα για το οποίο η αντίδικος ζητούσε άδεια λειτουργίας, **βρίσκεται εντός Χερσαίας Ζώνης λιμένα**, ενώ η Επιτροπή απεφάνθη ότι το **Λιμενικό Ταμείο ορθά ήλεγξε την ιδιότητα του ιδιοκτήτη του ακινήτου προκειμένου να χορηγήσει την άδεια** (σχετικό και το με αρ. πρωτ. 1199/08-08-2019 έγγραφο του Ταμείου μας προς την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Ανατολικής Αττικής).

β) Με την υπ' αριθμ. 43/2019 απόφαση του Δ.Σ. του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Μαρκοπούλου Μεσογαίας χορηγήθηκε εξουσιοδότηση στον Πρόεδρο να προβεί στις κατά νόμο ενέργειες προκειμένου να διεξαχθεί σχετική προφορική πλειοδοτική δημοπρασία, η οποία και έλαβε χώρα. Ακολούθως εκδόθηκαν οι υπ' αριθμ. 105/2019 και 106/2019 αποφάσεις του Δ.Σ. του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Μαρκοπούλου Μεσογαίας, δια των οποίων ανακηρύχθηκε πλειοδότης ο κ. Παναγιώτης Δράκος.

Κατά της ως άνω υπ' αριθμ. 43/2019 απόφασης ο κ. Νικόλαος Καζέρος, ο οποίος εμφανιζόταν να ενεργεί αντί και για λογαριασμό της αναφέρουσας, άσκησε την με αρ. πρωτ. 52395/14690 προσφυγή ενώπιον του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής κατ' άρθρο 227 του Ν. 3852/2010. Η εν λόγω προσφυγή απορρίφθηκε σιωπηρώς λόγω άπρακτης παρέλευσης της αποκλειστικής δίμηνης προθεσμίας του άρθρου 227 του Ν. 3852/2010.

Εν συνέχεια, ο κ. Καζέρος άσκησε ενώπιον της Επιτροπής του άρθρου 152 του Ν. 3463/2006 την με αρ. πρωτ. 73/22-08-2019 προσφυγή κατά της με αρ. 52395/14690/2019 σιωπηρής απόρριψης του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής της από 21-05-2019 προσφυγής. Με το από 28-02-2020 Πρακτικό με αρ. 1 (θέμα 6^ο) της Επιτροπής του άρθρου 152 του Ν. 3463/2006 Περιφερειακής Ενότητας Πειραιώς, Νήσων και Ανατολικής Αττικής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, το οποίο κοινοποιήθηκε στο Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. την 16-06-2020 με το με αρ. πρωτ. 17/09-06-2020 έγγραφο της Επιτροπής, έγινε δεκτή η προσφυγή αυτή.

Κατά της όλως εσφαλμένης ως άνω απόφασης της Επιτροπής του αρθρ. 152 καταθέσαμε νομίμως, προσηκόντως και εμπροθέσμως ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών την από 26-06-2020 και με αριθμ. ΑΚ830/2020 Αίτηση Ακυρώσεως μας στρεφόμενη κατά του Ελληνικού Δημοσίου, του Υπουργού Εσωτερικών, της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής και της Επιτροπής του άρθρου 152 Ν. 3463/2006 Περιφερειακής Ενότητας Πειραιώς, Νήσων και Ανατολικής Αττικής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, ζητώντας την ακύρωση της προσβαλλόμενης αυτής απόφασης καθώς και πάσης άλλης συναφούς πράξης ή παράλειψης.

Επιπλέον, λόγω του ότι η άσκηση της αίτησης ακύρωσης δεν επιφέρει καταρχήν αυτοδικαίως ανασταλτικό αποτέλεσμα, ασκήσαμε και την από 29-06-2020 και με αριθμ. ΑΝ260/2020 αίτηση αναστολής εκτέλεσης, με αίτημα εκδόσεως προσωρινής διαταγής, απευθυνόμενη αρχικώς προς το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών.

Με την από 15-07-2020 Πράξη της Προέδρου του Α' Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών η ως άνω αίτηση αναστολής μας διαβιβάστηκε μετά της ανωτέρω αιτήσεως ακυρώσεως ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 35^ο), λαμβάνοντας αντιστοίχως αρ. εισαγ. ΑΝ414/2020 και ΠΡ4117/2020, ως αρμόδιο για την εκδίκασή τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 34Α του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 45 παρ. 1 του ν. 4055/2012. Σχετικώς διαβιβάστηκε ενώπιον του ίδιου Δικαστηρίου και η ασκηθείσα συναφής με αρ. εισαγ. ΥΠ274/2020 παρέμβαση του κ. Νικολάου Καζέρου.

Αρχικά, μας χορηγήθηκε η από 29-07-2020 και με αρ. 542 Προσωρινή Διαταγή της Πρωτοδικού Δ.Δ. κ. Παναγιώτας Δουβή περί αναστολής εκτέλεσης του από 28-02-2020 Πρακτικού (απόφασης) με αρ. 1 (θέμα 6ο) της Επιτροπής αρ. 152 Ν.3463/2006

Περιφερειακής Ενότητας Πειραιώς, Νήσων και Ανατολικής Αττικής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής μέχρι την έκδοση απόφασης επί της ως άνω αιτήσεως αναστολής μας.

Εν συνεχεία, οι ανωτέρω αίτηση αναστολής και αίτηση ακυρώσεως συνεκδικάστηκαν και επ' αυτών εξεδόθη η υπ' αριθμ. 16278/2020 απόφαση του 35^{ου} Τριμελούς (σε συμβούλιο) Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών δια της οποίας το δικάσαν Δικαστήριο κήρυξε εαυτό αναρμόδιο για την εκδίκαση της υπόθεσης και παρέπεμψε την με αριθμό εισαγωγής ΠΡ4117/2020 αίτηση ακυρώσεώς μας, την με αριθμό εισαγωγής ΑΝ414/2020 συναφή αίτηση αναστολής μας, καθώς και την με αριθμό εισαγωγής Π403/2020 παρέμβαση του κ. Νικολάου Καζέρου στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών.

Ενόψει του ότι η Διοίκηση υποχρεούται σε συμμόρφωση προς τις δικαστικές αποφάσεις, αλλά και στον εκτελεστό τίτλο της προσωρινής διαταγής, αφού παρέχεται η δυνατότητα υλοποίησης αυτής με την αναγκαστική εκτέλεση της, κατ' εφαρμογή της εγγυώμενης από τα άρθρα 20 παρ. 1 του Συντάγματος, 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. και 2 παρ. 3 ως και 14 παρ. 1 του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα πραγμάτωσης των προβλεπομένων από την έννομη τάξη δικαιωμάτων, έως την έκδοση δικαστικής αποφάσεως αποφαινόμενη επί της ουσίας της υποθέσεως η χορηγηθείσα προσωρινή διαταγή παράγει πλήρως το ανασταλτικό της αποτέλεσμα.

Εξάλλου, η υποχρέωση της Διοίκησης για συμμόρφωση προς τις δικαστικές αποφάσεις αφενός αποτελεί συνταγματική επιταγή (άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος) και αφετέρου ορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 3068/2002. Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων.

Σημειώνεται ότι η εκδίκαση της αίτησης ακυρώσεώς μας εκκρεμεί ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 08-11-2022.

γ) Κατά το έτος 2020 με την υπ' αριθμ. 62/2020 απόφαση του Δ.Σ. του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Μαρκοπούλου εγκρίθηκε η παραχώρηση δικαιώματος απλής χρήσης υπαίθριου χώρου - όμορου του οικοπέδου της κ. Βενιζέλου - εμβαδού 61,20 τ.μ. εντός Χ.Ζ.Λ. Πόρτο Ράφτη, έως την 31-12-2021, στην κα Αικατερίνη Στουραϊτη έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, για διαμόρφωση εξωτερικής από το οικόπεδο κοινόχρηστης οδού σύμφωνα με την τεχνική έκθεση του Γεωργίου Βλαχόπουλου και συγκεκριμένα για την τοποθέτηση χλοοτάπητα (γκαζόν) και μόνο με σκοπό τον καλλωπισμό του περιβάλλοντα χώρου, ενώ με την υπ' αριθμ. 65/2020 απόφαση του Δ.Σ. του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Μαρκοπούλου εγκρίθηκε η παραχώρηση δικαιώματος απλής χρήσης υπαίθριου χώρου συνολικού εμβαδού 360,00 τ.μ. στην ανωτέρω κα Αικατερίνη Στουραϊτη για τα έτη 2020-2021, έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, για την τοποθέτηση

ανάκλιτρω-ομπρελών, τραπεζοκαθισμάτων και ομπρελών για το Κατάστημα Υγειονομικού Ενδιαφέροντος (Κ.Υ.Ε.) που διαθέτει με αριθμό γνωστοποίησης 1155156/14-05-2020.

Οι ανωτέρω αποφάσεις εκδόθηκαν λαμβανομένου υπόψιν του ισχύοντος νομικού πλαισίου της Χ.Ζ.Λ. σε συνδυασμό με τις πραγματικές συνθήκες της κάθε περίπτωσης και οι εν λόγω παραχωρήσεις έγιναν κατά τους ειδικότερους όρους που αναφέρονται σαφώς στο σώμα των αποφάσεων αυτών. Τονίζεται ιδιαίτέρως ότι σε καμία περίπτωση το Δ.Λ.Τ. Μαρκοπούλου - Μεσογαίας δεν ενέκρινε την πραγματοποίηση οποιοδήποτε έργου εντός Χερσαίας Ζώνης Λιμένος, όπως άλλωστε αποδεικνύεται και από την τεχνική έκθεση του μηχανικού της ανωτέρω εταιρείας που ζητήθηκε και κατατέθηκε στο Ταμείο μας στην οποία αναφέρεται ρητώς η πραγματοποίηση εργασιών τοποθέτησης χλοοτάπητα και βάσει της οποίας λήφθηκαν οι σχετικές αποφάσεις.

Κατά των ανωτέρω αποφάσεων η αναφέρουσα άσκησε την από 29-07-2020 προσφυγή της ενώπιον του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, η οποία μας διαβιβάστηκε με το από 5-8-2020 με αρ. πρωτ. 60994/16130 έγγραφο της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής. Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε με την με αρ. πρωτ. 66351/17465/2020 διαπιστωτική πράξη σιωπηρής απόρριψης του Συντονιστή, κατά της οποίας η αντίδικος άσκησε προσφυγή ενώπιον της Επιτροπής του άρθρου 152 του Ν. 3463/2006 της Περιφερειακής Ενότητας Πειραιώς, Νήσων και Ανατολικής Αττικής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής. Η τελευταία, με το Πρακτικό 1^ο της 10-6-2021 απόφασής της, Θέμα 2^ο απέρριψε ομόφωνα την ενώπιόν της κρινόμενη προσφυγή ως εκπροθέσμως ασκηθείσα.

Το ίδιο έτος (2020) η κα Βενιζέλου υπέβαλε ενώπιον του Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. αίτημα για παραχώρηση απλής χρήσης αιγιαλού και παραλίας εμβαδού 2.749,56 τ.μ. στην περιοχή Αγίου Σπυρίδωνα. Με την υπ' αριθμ. 87/2020 απόφαση του Δ.Σ. του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Μαρκοπούλου απορρίφθηκε το εν λόγω αίτημα της κας Βενιζέλου καθότι η αιτούσα στερείτο νομίμου αδειας λειτουργίας Κ.Υ.Ε. από τον αρμόδιο δια τούτο φορέα, ήτοι το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Μαρκοπούλου Μεσογαίας, αφού επεδείκνυε γνωστοποίηση λειτουργίας του Ν. 4442/2016, που πρόκειται για πράξη ανυπόστατη, ενώ ταυτοχρόνως το Κ.Υ.Ε. της ανωτέρω δεν είχε πρόσοψη προς την παραλία καθότι μεσολαβεί περίπτερο νόμιμα εγκατεστημένο από το 1976, μη δυναμένης, εξάλλου, να της παραχωρηθεί το δικαίωμα απλής χρήσης της αιτούμενης έκτασης δεδομένου ότι έχει ήδη παραχωρηθεί στην εν λόγω περιοχή Χ.Ζ.Λ. συνολικού εμβαδού 1.030 τ.μ., όπου και λειτουργούν τέσσερεις επιχειρήσεις, καθώς και λόγω του ότι σύμφωνα με σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα του μηχανικού Καϊάφα δεν προέκυπτε να είναι αποτυπωμένη η όμορη επιχείρηση Κ.Υ.Ε. που έχει γίνει γνωστοποίηση λειτουργίας (σχετικό το από 26-06-2020 έγγραφο της Τεχνικής Υπηρεσίας του Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας που εστάλη μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου).

Καταρχάς, σχετικώς πρέπει να επισημανθεί ότι εμπροσθεν του Κ.Υ.Ε. της κας Αικατερίνης Στουραϊτη δεν παρεμβάλλεται καμία ιδιοκτησία, έχοντας το κατάστημα προβολή απευθείας στην παραλία. Αντίθετα, το κατάστημα της κας Ευγενίας Βενιζέλου δεν έχει απευθείας πρόσοψη προς την παραλία - μεσολαβεί περίπτερο για το οποίο σχετικό είναι το έγγραφό μας με αρ. πρωτ. 648/23-6-2020 - ούτε είναι παρακείμενο του καταστήματος της κας Στουραϊτη, για να απαιτείται η συναίνεση της κας Βενιζέλου (οράτε παραπάνω περί της απαιτήσεως της σχετικής συναίνεσεως). Απαντες οι ανωτέρω ισχυρισμοί μας, άλλωστε, αποδεικνύονται και από το σχετικό κτηματολογικό διάγραμμα.

Επιπλέον, αντίθετα με όσα ανυπόστατα και παρελκυστικά αναφέρει η κ. Βενιζέλου, το κτίσμα, το οποίο διατείνεται ότι έχει μισθώσει, βρίσκεται εντός υφισταμένης και νομίμως καθορισμένης χερσαίας ζώνη λιμένα, η οποία, διέπεται από ειδικό νομικό καθεστώς, όπως εκτενώς αναλύθηκε [Ορ. ανωτέρω σχετικά τη με αρ. 41582/1969 (ΦΕΚ 239Δ'/16-12-69) Απόφαση Νομάρχη Αττικής περί καθορισμού Χ.Ζ.Λ. Πόρτο Ράφτη, τη με αρ. Δ 12595/7254/24-11-1965 Απόφαση Υφυπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ 39/22-02-1966 Παράρτημα), το Β.Δ 199/16-02-66 (ΦΕΚ 48/05-03-1966 τ. Α') περί καθορισμού οριογραμμών αιγιαλού-παραλίας κλπ.]

Ειδικότερα, βάσει της ανωτέρω ισχύουσας, εν προκειμένω, νομοθεσίας αποδεικνύεται πέραν πάσης αμφιβολίας ότι το εν θέματι οικόπεδο και το ευρισκόμενο εντός αυτού κτίσμα για το οποίο η αναφέρουσα ισχυρίζεται ότι κατέχει δήθεν γνωστοποίηση του Ν. 4442/2016 για λειτουργία καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος χάριν της οποίας (γνωστοποίησης) αιτήθηκε την εν λόγω παραχώρηση χώρου βρίσκονται **ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΧΕΡΣΑΙΑΣ ΖΩΝΗΣ ΛΙΜΕΝΑ** που εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 41582/21-10-1969 Απόφαση Νομάρχη (ΦΕΚ 239 Δ'/16-152-1969) και ως εκ τούτου φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης αυτής τυγχάνει το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Μαρκοπούλου Μεσογαίας, σύμφωνα και με το Τοπογραφικό Διάγραμμα του Τοπ. Μηχανικού Μαρίνου Τρυφονόπουλου, με τίτλο σχεδίου "ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ", κλ. 1:250 και ημερομηνία Ιούλιο 2020 που θεωρήθηκε από την Αν. Διευθύντρια της Τ.Υ.Δ.Κ. Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας Πολ. Μηχανικό Κατερίνα Σκοπελίτη. Τόσο δε το γεγονός ότι στην εν θέματι περιοχή υφίσταται Χερσαία Ζώνη Λιμένα όσο και ότι το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Μαρκοπούλου Μεσογαίας αποτελεί φορέα διαχείρισης της εν λόγω περιοχής παραδέχεται και η Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής/Διεύθυνση Αστυνομίας Ν/Α Αττικής/Αστυνομικό Τμήμα Μαρκοπούλου Μεσογαίας όπου έχουν περιέλθει οι υποβληθείσες ανά καιρούς καταγγελίες της αντιδίκου (σχετικό με αρ. πρωτ. 2392/21/294138/08-02-2021 έγγραφο της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής).

Συμφώνως προς τα ανωτέρω, με το με αρ. πρωτ. 5451/03-04-2019 έγγραφο που απέστειλε ο Δήμος Μαρκοπούλου Μεσογαίας προς την κα Βενιζέλου γνωστοποιήθηκε σε αυτήν ότι το εν θέματι ακίνητο, βάσει της απόφασης του Υπουργού Οικονομικών

(ΦΕΚ 28/16-2-1966) και της χάραξης της οριογραμμής του αιγιαλού στην περιοχή του Πόρτο Ράφτη αλλά και της απόφασης της Νομαρχίας Ανατ. Αττικής (449/Δ'/13-9-1982), βρίσκεται ΕΚΤΟΣ σχεδίου πόλεως και ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΧΕΡΣΑΙΑΣ ΖΩΝΗΣ ΛΙΜΕΝΟΣ, για την οποία, όπως εκτενώς αναλύθηκε, αποκλειστική αρμοδιότητα έχει το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Μαρκοπούλου Μεσογαίας. Ως εκ τούτου, ο Δήμος Μαρκοπούλου Μεσογαίας δεν νομιμοποιείται να εκδώσει βεβαίωση καταλληλότητας καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος για το εν λόγω ακίνητο, το οποίο ανήκει, όπως προαναφέρθηκε, σύμφωνα με σχετική απόφαση του Εθνικού Κτηματολογίου, στον Αναγκαστικό Συνεταιρισμό «ΜΑΡΚΟ». Ενόψει των ανωτέρω, ο Δήμος Μαρκοπούλου Μεσογαίας αρνήθηκε να χορηγήσει στην κα Βενιζέλου βεβαίωση περί εγκατάστασης δραστηριότητας καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος στη συγκεκριμένη θέση και παρέπεμψε σχετικά το αίτημά της αυτό προς το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Μαρκοπούλου Μεσογαίας, λόγω της αποκλειστικής του αρμοδιότητας ως προς το εν λόγω ζήτημα.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η γνωστοποίηση του Ν. 4442/2016 την οποία επιδεικνύει η κ. Βενιζέλου ως άδεια λειτουργίας του «καταστήματός» της είναι, σύμφωνα και με όσα αναλυτικά παραθέτουμε, ανυπόστατη ως Διοικητική Πράξη.

Η νομολογία των διοικητικών μας Δικαστηρίων και του ΣτΕ, διαμόρφωσε και μια κατηγορία ανυπόστατων πράξεων, αυτών που φέρουν προφανή νομικά ελαττώματα αυξημένης βαρύτητας, ώστε να γίνονται αντιληπτά από τον μέσο διοικούμενο, με συνέπεια να μη συντρέχει ο δικαιολογητικός λόγος του τεκμηρίου νομιμότητας που έγκειται στη σταθερότητα και ασφάλεια των διοικητικών εννόμων σχέσεων οι οποίες στηρίζονται στην εν λόγω πράξη. Πράγματι, τα νομικά της ελαττώματα είναι τόσο εμφανή, ώστε στερούν από την πράξη τη δυνατότητα να αποτελέσει το σταθερό έρεισμα εννόμων σχέσεων. Και στην περίπτωση αυτή η πράξη αντιμετωπίζεται ως εξαρχής ανίσχυρη και χαρακτηρίζεται ως ανυπόστατη. Ακόμη δηλαδή και αν η πράξη υφίσταται οντολογικά, το νομικό ελάττωμα είναι τόσο ουσιώδες, χονδροειδές και πρόδηλο ώστε ούτε η εμπιστοσύνη του ιδιώτη προς το κύρος της εμφανίζεται αντικειμενικά δικαιολογημένη ούτε η έννομη τάξη μπορεί να ανεχθεί την ισχύ της και να εξαρτήσει την εξαφάνισή της από τη διοικητική ανάκληση ή τη δικαστική ακύρωση. Η πράξη θεωρείται νομικά ανυπόστατη. Στη δεύτερη αυτή υποκατηγορία εντάσσονται οι πράξεις που εκδίδονται καθ' υπέρβαση καθηκόντων, δηλαδή από διοικητικό όργανο το οποίο ασκεί εξουσία η οποία ανήκει, κατά το Σύνταγμα, είτε στη δικαστική είτε στη νομοθετική λειτουργία (εν προκειμένω δεν υπάρχει κανένα διοικητικό όργανο με την αρμοδιότητα αυτή), καθώς και όσες εκδίδονται από κατά κλάδον αναρμόδιο όργανο, δηλαδή κατά παράβαση του πλαισίου αρμοδιότητας του οικείου υπηρεσιακού κλάδου. Πρόκειται για σοβαρή μορφή καθ' ύλην αναρμοδιότητας, η οποία συνδέεται με την άσκηση αρμοδιοτήτων διαφορετικής αρχής. Οι πράξεις αυτές και εν προκειμένω η

δήθεν άδεια της κας Βενιζέλου, δεν μπορούν να καλυφθούν από το τεκμήριο νομιμότητας, αφού αντιστρατεύονται την αρχή της ασφάλειας του δικαίου, στο μέτρο που δεν περιέχουν σαφή νομική ρύθμιση, την οποία μπορεί να αντιληφθεί ο μέσος συνετός διοικούμενος.

Κύρια συνέπεια του ανυπόστατου των διοικητικών πράξεων είναι η εξαρχής έλλειψη εννόμων συνεπειών χωρίς να απαιτείται η προηγούμενη έκδοση δικαστικής απόφασης ή ανακλητικής ή ακυρωτικής πράξης της Διοίκησης. Όσον αφορά, ειδικότερα, τη δικαστική προστασία, ισχύει, κατ' αρχήν, ο κανόνας του απαραδέκτου του ενδίκου βοηθήματος (αίτησης ακύρωσης ή προσφυγής ουσίας) που έχει ως αντικείμενο την ευθεία προσβολή τους, με το αιτιολογικό ότι δεν είναι δυνατόν να ακυρωθεί μια ήδη ανίσχυρη πράξη.

Στο σημείο αυτό χρήζει ειδικής μνείας ότι με το υπ' αριθ. 690039/18-9-2020 έγγραφο του Τμήματος Υγειονομικού & Περιβαλλοντικού Ελέγχου της Περιφερειακής Ενότητας Ανατολικής Αττικής απευθυνόμενο προς το Δήμο Μαρκοπούλου Μεσογαίας βεβαιώνεται ότι κατά την επίσκεψη αρμόδιων υπαλλήλων της εν λόγω Υπηρεσίας στην οδό Γρέγου 24 στο Πόρτο Ράφτη του Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας προκειμένου να πραγματοποιήσουν Υγειονομική Επιθεώρηση σύμφωνα με την ισχύουσα Υγειονομική νομοθεσία διαπιστώθηκε ότι ΔΕΝ υφίσταται κατάσταση Υγειονομικού Ενδιαφέροντος, παρά μόνον ένα παλιό εγκαταλελειμμένο και αδιαμόρφωτο κτίσμα. Εν συνέχεια, βάσει του προαναφερθέντος εγγράφου, απεστάλη στην κα Βενιζέλου το από 28-09-2020 με αρ. πρωτ. 14860 έγγραφο του Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας με το οποίο αυτή υποχρεούτο να προβεί στην ακύρωση όλων των γνωστοποιήσεων (και των μεταβολών) που έχει υποβάλει ηλεκτρονικά, καθότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτών σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Ν. 4442/2016, ΚΥΑ 16228/2017, Υγειον. Διάταξη 47829/2017). Καίτοι όμως η αναφέρουσα γνωρίζει πολύ καλά ότι η υπ' αριθμ. 1115263/18-6-2020 γνωστοποίηση λειτουργίας καταστήματος που επιδεικνύει δεν πληροί τους όρους του νόμου κατά τα ανωτέρω, ισχυρίζεται ότι τα εκάστοτε όργανα του Ταμείου μας, που πράττουν όλως συννόμως εφαρμόζοντας ορθά την οικεία νομοθεσία, ευθύνονται τάχα για το γεγονός ότι δεν μπορεί να λειτουργήσει την κατά τα λεγόμενά της «νόμιμη» επιχείρησή της, επιχειρώντας έτσι να αποδείξει την ομολογουμένως ανύπαρκτη παράνομη συμπεριφορά μας εν προκειμένω.

Σχετικά με τα παραπάνω, πρέπει, ακόμα, να επισημανθεί ότι σε προγενέστερο χρόνο είχε ζητηθεί από την Υπηρεσία Δόμησης/Τμήμα έκδοσης αδειών με το αρ. πρωτ. 2131.24/1020/2010/20-07-2017 έγγραφο του Α' Λιμενικού Τμήματος ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ενημέρωση σχετικά με το εάν το κτίσμα επί της Λεωφ. Γρέγου 24 στον Άγιο Σπυρίδωνα Πόρτο Ράφτη, για το οποίο η κα Βενιζέλου αιτήθηκε άδεια Κ.Υ.Ε. το έτος 2018, η οποία απορρίφθηκε με την υπ' αριθμ. 86/2018 απόφαση του Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. και σχετικά με το οποίο το έτος 2020 αιτήθηκε δικαίωμα απλής χρήσης αιγιαλού και παραλίας εμβαδού 2.749,56τ.μ. όμορου της επιχείρησης σε αυτό (το κτίσμα) για το ιδιοκτησιακό καθεστώς

του οποίου υφίσταται εκκρεμοδικία, και αναφορικά με το οποίο, κατόπιν αυτοψίας του Υγειονομικού Τμήματος, διαπιστώθηκε ότι δεν υφίσταται κατάσταση υγειονομικού ενδιαφέροντος αλλά ένα παλιό και εγκαταλελειμμένο και αδιαμόρφωτο κτίσμα, βρίσκεται σε οικοδομικό τετράγωνο. Επ' αυτού, η Υπηρεσία Δόμησης του Δήμου Μαρκοπούλου με το αρ. πρωτ. 3948/21-07-2017 έγγραφό της διαβεβαίωσε ότι ΔΕΝ εμπίπτει σε οικοδομικό τετράγωνο Ο.Τ. 23, αλλά βρίσκεται ΕΝΤΟΣ ΧΕΡΣΑΙΑΣ ΖΩΝΗΣ ΛΙΜΕΝΑ και ως εκ τούτου θα έπρεπε να διακοπεί κάθε είδους οικοδομική εργασία μέχρι την απόκτηση εγκεκριμένων αδειών. Άρα, και εκ του εν λόγω εγγράφου του Δήμου Μαρκοπούλου δεν καταλείπεται καμία αμφιβολία ότι το μίσθιο κατάστημα της αναφέρουσας βρίσκεται εντός ΧΖΛ, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς αυτής.

Αναφορικά με τα ανωτέρω ζητήματα, έχει αποφανθεί σχετικώς και η υπ' αριθμ. 8370/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τακτική Διαδικασία).

Επομένως, εξ' απάντων των ανωτέρω, καθίσταται πασιφανές αφενός ότι το μισθωμένο από την αναφέρουσα ακίνητο βρίσκεται εντός της υφιστάμενης και νομίμως καθορισθείσας Χ.Ζ.Λ. του Πόρτο Ράφτη και αφετέρου ότι η κ. Βενιζέλου στερείται νομίμου αδειας λειτουργίας του καταστήματός της εντός Χ.Ζ.Λ, από τον μοναδικό εκ του νόμου αρμόδιο φορέα για την έκδοσή της, ήτοι το ημέτερο ΔΛΤ Μαρκοπούλου. Κατά συνέπεια το αίτημά της για παραχώρηση απλής χρήσης χώρου είναι απαράδεκτο για τους λόγους αυτούς.

Πλέον των ανωτέρω, ο ισχυρισμός της αναφέρουσας που έχει πολλάκις προταθεί ενώπιόν μας ότι η επιχείρησή της είναι η μόνη όμορη με τον αιγιαλό, είναι παντελώς αναληθής, αφού σύμφωνα με το από 26-06-2020 έγγραφο της Τεχνικής Υπηρεσίας του Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας που εστάλη μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, το οποίο ελήφθη υπόψιν κατά την έκδοση της ανωτέρω υπ' αριθμ. 87/2020 απόφασης, δεν προκύπτει να είναι αποτυπωμένη στο σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα του μηχανικού Καϊάφα η όμορη επιχείρηση ΚΥΕ που έχει γίνει γνωστοποίηση λειτουργίας (με αρ. 1115263/2020).

Παρέλκει δε φρονούμε να αναφέρουμε, ότι η κα Ευγενία Βενιζέλου, αιτήθηκε παραχώρηση απλής χρήσης 2.749,56 τ.μ. στην παραλία, παραχώρηση που βάσει και του Ν. 4607/19 καθώς και του Ν. 4676/20 δεν μπορεί να υπερβαίνει το 60% και 50% αντίστοιχα, και ως εκ τούτου η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με την απόφαση του ημετέρου Δ.Σ. και για τον λόγο αυτό.

Συνεπώς, η προαναφερθείσα απόφασή μας υπ' αριθμ. 87/2020 είναι καθ' όλα νόμιμη, καθότι είναι σύμφωνη με τις επιταγές του νόμου, τη σχετική προαναφερθείσα εγκύκλιο της προϊσταμένης Αρχής και τις αρχές της ισότητας των διοικουμένων ενώπιον των δημοσίων υπηρεσιών, της προστατευόμενης εμπιστοσύνης, της αναλογικότητας και της χρηστής διοίκησης.

Περί της νομιμότητας της υπ' αριθμ. 87/2020 απόφασης του ΔΛΤ Μαρκοπούλου - Μεσογαίας έχει αποφανθεί και η Επιτροπή του άρθρου 152 του Ν. 3463/2006 της Περιφερειακής Ενότητας Πειραιώς, Νήσων και Ανατολικής Αττικής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, με το Πρακτικό 1^ο της 10-06-2021 απόφασης της (θέμα 1^ο) με την οποία απέρριψε ομόφωνα την με αριθμ. 85/30-11-2020 προσφυγή της ενάγουσας που στρεφόταν κατά της υπ' αρ. πρωτ. 99651/24577/2020 σιωπηρής απόρριψης του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής της από 1-9-2020 προσφυγής της κατά της με αριθμ. 87/2020 απόφασης του ΔΛΤ Μαρκοπούλου - Μεσογαίας. Ειδικότερα, με την εν λόγω απόφαση της Επιτροπής κρίθηκε ότι η με αριθμ. 87/2020 απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου μας ελήφθη νομίμως διότι, όπως επί λέξει αναφέρεται στην απόφαση αυτή, «το κτίσμα εντός του οικοπέδου για το οποίο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κατέχει γνωστοποίηση του ν. 4442/2016 για λειτουργία καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος - λόγω της οποίας γνωστοποίησης αιτείται την εν λόγω παραχώρηση - βρίσκεται εντός της Χερσαίας Ζώνης Λιμένα και ως εκ τούτου, φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης αυτής τυγχάνει το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Μαρκοπούλου Μεσογαίας, απορριπτομένων ως αβασίμων των αντιθέτων ισχυρισμών της προσφεύγουσας...».

Συναφώς, η αντιδίκος έχει ασκήσει ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας την από 12-10-2021 και με αριθμ. καταθ. 2468/2021 αίτηση ακυρώσεως με αίτημα την ακύρωση της από 10-06-2021 με αρ. 1 απόφαση της Επιτροπής του άρθρου 152 του Ν. 3463/2006 της Περιφερειακής Ενότητας Πειραιώς, Νήσων και Ανατολικής Αττικής δια της οποίας απορρίφθηκε η από 30-11-2020 με αρ. πρωτ. 85/30-11-2020 προσφυγή της αντιδίκου κατά της με αρ. 99651/24577/2020 σιωπηρής απόρριψης του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, με την οποία απορρίφθηκε η από 01-09-2020 με αρ. πρωτ. 70166/18172 προσφυγή αυτής στρεφόμενη κατά της με αρ. 87/2020 απόφασης του Δ.Σ. του Ταμείου μας (ΑΔΑ: ΨΝΖ7ΩΛΝ-Ρ51) για την ακύρωσή της. Η αίτηση ακυρώσεως αυτή εκδικάστηκε κατά τη δικάσιμο της 01-06-2022 και επ' αυτής εξεδόθη η υπ' αριθμ. 1533/2022 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας με την οποία η εν λόγω υπόθεση παραπέμφθηκε προς εκδίκαση ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών επειδή, σύμφωνα με το σκεπτικό της απόφασης αυτής, η κρινόμενη διαφορά, η οποία αφορά τη νομιμότητα ατομικών διοικητικών πράξεων που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογήν των διατάξεων για την παραχώρηση απλής χρήσης των χώρων της χερσαίας ζώνης λιμένος (άρθρο 24 παρ. 2 στοιχ. β' του ν. 2971/2001, Α' 285, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε τελικώς με το άρθρο 54 παρ. 1 του ν. 4676/19.3.2020, Α' 67) για την εξυπηρέτηση καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος, συνιστά διοικητική διαφορά ουσίας (ΣτΕ 656/2019) και ως τέτοια εμπίπτει στη δικαιοδοσία των εκάστοτε κατά τόπον αρμοδίων διοικητικών δικαστηρίων σύμφωνα

με την παρ. 4 περ. ζ του άρθρου 1 του ν. 1406/1983. Επομένως, εκκρεμεί και η εκδίκαση της εν λόγω υποθέσεως.

Περαιτέρω, σχετικές με την υπό κρίση περίπτωση τυγχάνουν και οι αποφάσεις του κ.κ. Γενικού Γραμματέα Λιμένων Λιμενικής Πολιτικής και Ναυτιλιακών Επενδύσεων με αριθμ. πρωτ.: 3113.10-54/63234/20/28-09-2020 και 3113.10-54/71990/20/27-10-2020 με τις οποίες, δεκτών γενομένων εν όλω των παραπάνω αληθών ισχυρισμών μας, απορρίφθηκαν προσφυγές που είχε ασκήσει η κα Βενιζέλου αιτούμενη την ακύρωση των υπ' αριθμ. 62/2020, 65/2020 και 87/2020 αποφάσεων του Δ.Σ. του Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. αντιστοιχώς (συνοπτικά υπενθυμίζουμε με τις δύο πρώτες αποφάσεις παραχωρήθηκε χρήση χώρων Χ.Ζ.Λ. σε έτερη επιχείρηση και με την τρίτη απόφαση απορρίφθηκε αίτημα της προσφεύγουσας για παραχώρηση απλής χρήσης αιγιαλού και παραλίας εμβαδού 2.749,56 τ.μ. στην περιοχή Αγίου Σπυριδώνα), διατεινόμενη ότι αυτές είναι δήθεν παράνομες, άκυρες και ανυπόστατες.

Μάλιστα, με την ως άνω αναφερθείσα από 27-10-2020 υπ' αριθμ. 3113.10-54/71990/20 απόφαση του Γ.Γ. Λιμένων Λιμενικής Πολιτικής & Ναυτιλιακών Επενδύσεων κρίθηκαν, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Επειδή, το κτίσμα, για το οποίο η κ. Ευγενία Βενιζέλου ισχυρίζεται ότι κατέχει "γνωστοποίηση" του ν. 4442/2016 για λειτουργία καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος, λόγω του οποίου αιτείται την προαναφερόμενη παραχώρηση, βρίσκεται εντός της Χερσαίας Ζώνης Λιμένα που εγκρίθηκε με την υπ' αριθ. 41582/21-10-1969 Απόφαση Νομάρχη (239 -Δ'), της οποίας φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης τυγχάνει το Δ.Λ.Τ. Μαρκοπούλου Μεσογαίας σύμφωνα με το Τοπογραφικό Διάγραμμα του Τοπ. Μηχανικού Μαρίνου Τρυφωνόπουλου, με τίτλο σχεδίου "ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ", κλ. 1:250 και ημερομηνία Ιούλιο 2020 και θεωρήθηκε από την Αν. Διευθύντρια της Τ.Υ.Δ.Κ. Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας Πολ. Μηχανικό Κατερίνα Σκοπελίτη. Οι διατάξεις του άρθρου 27 του ν. 4442/2016 προβλέπουν ότι στο πεδίο εφαρμογής του νόμου εμπίπτουν τα ΚΥΕ του άρθρου 80 του ν. 3463/2006, αυτά δηλαδή που ανήκουν στη δικαιοδοσία των Δήμων. Επομένως οι διατάξεις που αφορούν σε χώρους της Χερσαίας Ζώνης Λιμένα (ΧΖΛ) είναι ειδικές, ενώ οι αντιστοιχές του ν. 4442/2016, αφορούν την αδειοδότηση ΚΥΕ (Καταστήματα Υγειονομικού Ενδιαφέροντος) που βρίσκονται στην περιοχή αρμοδιότητας των Δήμων και οι οποίες δεν εφαρμόζονται σε χώρους Χερσαίας Ζώνης Λιμένα. Επίσης στο αριθ. πρωτ. 2132.25-17/32334/2019/07-5-2019 (ΑΔΑ: 75ΧΦ4653ΠΩ-2ΤΤ) έγγραφο ΥΝΑΝΠ/ΑΛΣ/ΕΛ-ΑΚΤ/Δ.Λ.Α. Β' μνημονεύεται στις παραγράφους 2.2 και 2.3 ότι η άδεια των Κ.Υ.Ε. που λειτουργούν εντός περιφρακτής ή και μη περιφρακτής Χερσαίας Ζώνης Λιμένα (ΧΖΛ) δίδεται από τον αρμόδιο φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα. Το γεγονός ότι το προαναφερόμενο οικόπεδο, εντός του οποίου είναι το κτίσμα, βρίσκεται εντός Χερσαίας Ζώνης λιμένα, επιβεβαιώνεται επίσης από το Πρακτικό 10ο/23-11-2018

της Επιτροπής του άρθρου 152 του ν. 3463/2006 της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής που απεστάλη στην Υπηρεσία μας με το (7) σχετικό του προοιμίου έγγραφο του ΔΛΤ Μαρκοπούλου Μεσογαίας. Επίσης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 2323/1995 (Α' 145) «Οι άδειες ίδρυσης και λειτουργίας καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος, που (.....) χορηγούνται από τις οικείες Λιμενικές Αρχές, ενώ οι ίδιες άδειες στους χερσαίους χώρους τοπικής αρμοδιότητας των αναφερομένων στην προηγούμενη παράγραφο υπηρεσιών (Ο.Λ. Α.Ε., Λιμενικά Ταμεία και Μαρίνες του Ε.Ο.Τ.) χορηγούνται από τις υπηρεσίες αυτές, ενώ η διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 39 του ν. 4264/2014 προβλέπει ότι: «Ειδικά για τη χορήγηση αδειών στους χερσαίους χώρους τοπικής αρμοδιότητας των Οργανισμών Λιμένων, Λιμενικών Ταμείων και Μαρινών του Ε.Ο.Τ., οι διατάξεις του ν. 2323/1995 διατηρούνται σε ισχύ.» Συνεπώς η προσφεύγουσα στερείται άδειας λειτουργίας καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος σύμφωνα με προαναφερόμενες διατάξεις».

Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι η κ. Βενιζέλου έχει ήδη στραφεί εκ νέου κατά των ανωτέρω αποφάσεων ασκώντας ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών την από 27-04-2021 με αρ. ΠΡ1827/2021 προσφυγή της κατά του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Μαρκοπούλου Μεσογαίας με την οποία αιτείται, μεταξύ άλλων, να ακυρωθούν οι ως άνω με αρ. πρωτ. 3113.10-54/63234/20/28-09-20 και 3113.10-54/71990/20/27-10-2020 αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα Λιμένων, Λιμενικής Πολιτικής και Ναυτιλιακών Επενδύσεων. Η εκδίκαση της εν λόγω προσφυγής έχει οριστεί για την δικάσιμο της 22-03-2023 ενώπιον του 28^{ου} Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών.

Επιπλέον, η αναφέρουσα έχει ασκήσει και τη συναφή με την αμέσως προαναφερθείσα από 28-04-2021 με αρ. ΑΝ157/2021 αίτηση αναστολής κατά του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Μαρκοπούλου Μεσογαίας, αιτούμενη την προσωρινή ρύθμιση κατάστασης μέχρι της εκδόσεως απόφασης επί της ως άνω προσφυγής της, καθώς και τη χορήγηση σε αυτήν σχετικής προσωρινής διαταγής. Το αίτημα της περί χορηγήσεως προσωρινής διαταγής είχε ήδη απορριφθεί με την από 19-05-2021 απόφαση της αρμοδίας Προέδρου του οικείου δικαστηρίου, ενώ με την υπ' αριθμ. Ν254/2021 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 20^ο) απορριφθηκε και η ανωτέρω αίτηση αναστολής της.

Συνοψίζοντας, εξ απάντων των ανωτέρω συνάγεται εύληπτα ότι οι υπ' αριθμ. 62/2020, 65/2020 και 87/2020 αποφάσεις του Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. είναι καθ' όλα νόμιμες.

δ) Είναι αξιοσημείωτο ότι, παρόλο που η αναφέουσα γνωρίζει πολύ καλά πως σύμφωνα με την παραπάνω ισχύουσα νομοθεσία δεν δικαιούται παραχώρηση, το έτος 2021 αιτήθηκε εκ νέου την παραχώρηση απλής χρήσης χώρου (σχετικά η από 15-10-2021 εξώδικη διαμαρτυρία - δήλωση της κας Βενιζέλου προς το Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. με αίτημα την παραχώρηση χρήσης αιγιαλού σε αυτήν για τα έτη 2022-2023).

Με την υπ' αριθμ. 145/2021 απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου μας (ΑΔΑ: ΨΟΖΥΩΛΝ-Ι2Μ) αποφασίστηκε ομόφωνα η απόρριψη της υπ' αριθμ. 2179/20-10-2021 αίτησής της για παραχώρηση δικαιώματος χρήσης χώρου εντός αιγιαλού, συνολικού εμβαδού 1.104,00 τ.μ. για τα έτη 2022-2023 για τους παραπάνω λόγους. Ταυτοχρόνως, το Δ.Σ. του Ταμείου μας με την υπ' αριθμ. 153/2021 απόφασή του (ΑΔΑ: ΩΝ9ΝΩΛΝ-ΔΟΟ) αποφάσισε κατά πλειοψηφία την αποδοχή της αίτησης της κ. Χατζηκυριάκου Κωνσταντίνας με την οποία αιτείτο την τριετή παράταση της παραχώρησης χρήσης του περιπτέρου στη θέση Άγιος Σπυρίδων εγκρίνοντας την παραχώρηση σε αυτήν δικαιώματος απλής χρήσης χώρου Χερσαίας Ζώνης Λιμένα Πόρτο Ράφτη εμβαδού 25 τ.μ., με τους όρους που περιλαμβάνονται στην απόφαση αυτή.

Εν συνεχεία, η κ. Βενιζέλου άσκησε ενώπιον του Γενικού Γραμματέα Λιμένων, Λιμενικής Πολιτικής και Ναυτιλιακών Επενδύσεων αντιστοίχως τις υπ' αριθμ. 1010/01-02-2022 και 621/21-01-2022 ενδικοφανείς προσφυγές κατά των ανωτέρω αποφάσεων, οι οποίες απορρίφθηκαν σιωπηρώς, και ακολούθως, άσκησε ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών τη με αρ. εισαγ. ΠΡ2139/19-04-2022 προσφυγή της επιδιώκοντας την ακύρωση των σιωπηρών αυτών απορρίψεων και των προαναφερθεισών αποφάσεων του Δ.Σ. του Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. αιτούμενη ταυτοχρόνως να υποχρεωθούμε εκ νέου να της παραχωρήσουμε χώρο επί του αιγιαλού δυνάμει της ανυπόστατης γνωστοποίησης λειτουργίας που επιδεικνύει. Για την εκδίκαση της εν λόγω προσφυγής δεν έχει οριστεί ακόμα δικάσιμος.

Επιπλέον, η αντίδικος άσκησε τη συναφή με την ανωτέρω προσφυγή της με αρ. εισαγ. ΑΝ306/20-04-2022 αίτηση αναστολής, η οποία έχει συζητηθεί και επ' αυτής έχει εκδοθεί η υπ' αριθμ. 411/2022 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 35^ο) με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της αντιδίκου μας για τους ειδικότερους λόγους που αναφέρονται σε αυτήν.

ε) Πέραν των ανωτέρω ενεργειών στις οποίες έχει προβεί η αναφέρουσα ενώπιον των δικαστικών αρχών πρέπει να λεχθεί ότι αυτή, προκειμένου να επιτύχει όσα εκ του νόμου δεν προβλέπονται, έχει επανειλημμένως υποβάλει σχετικά διάφορες εξώδικες διαμαρτυρίες, προσφυγές, καταγγελίες και αναφορές προς εμάς αλλά και προς άλλους φορείς, πολλές εκ των οποίων μάλιστα έχουν συντελεστεί αποκλειστικώς διαμέσου έτερου προσώπου ονόματι Νικόλαος Καζέρος, χωρίς να προκύπτει να έχει δοθεί προς αυτόν από την ανωτέρω οποιαδήποτε μορφή πληρεξουσιότητας δια τούτο. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι με το υπ' αρ. πρωτ. 265/15-02-2021 έγγραφο του Ταμείου μας με θέμα: «*Απόψεις – Παρατηρήσεις επί καταγγελίας*», συνταχθέν επί μίας καταγγελίας του κ. Καζέρου, επισημαίναμε προς τις αρμόδιες υπηρεσίες όλα όσα αναλυτικά εκθέτουμε παραπάνω.

Περαιτέρω, φρονούμε πως πρέπει να επισημανθεί ιδιαιτέρως ότι η αναφέρουσα έχει προβεί στις κατά περίπτωση διάφορες ενέργειές της τόσο ενώπιον της Διοίκησης όσο και

ενώπιον των Δικαστηρίων χωρίς να συντρέχει στο πρόσωπό της το απαιτούμενο εκ του νόμου έννομο συμφέρον δι' αυτές. Σύμφωνα με τον ΚΔΔ έννομο συμφέρον υπάρχει όταν: α) η προσβαλλόμενη πράξη έχει προκαλέσει υλική ή ηθική βλάβη στον αιτούντα και β) ο αιτών υφίσταται τη βλάβη αυτή με ορισμένη ιδιότητα που αναγνωρίζεται από τους κανόνες του δικαίου, δηλαδή να υπάρχει ειδική έννομη σχέση του αιτούντος με την προσβαλλόμενη πράξη. Ακόμα, έννομο συμφέρον θα μπορούσε να έχει και τρίτος για την προσβολή διοικητικής πράξεως, αν κάποιος βλάπτεται από αυτήν, σε περίπτωση τριτενεργών διοικητικών πράξεων. Ωστόσο, στην προκείμενη περίπτωση δεν υφίσταται τέτοιο (έννομο συμφέρον) καθότι η αντίδικος, όπως αναπτύχθηκε ανωτέρω, δεν έχει κατάστημα και άδεια πλησίον, παρά τα όσα περί του αντιθέτου διατείνεται. Ως εκ τούτου, ένεκα του γεγονότος ότι, σύμφωνα με τα παραπάνω, η αντίδικος στερείται καταρχήν νομίμου αδειας λειτουργίας του δήθεν «καταστήματός» της εντός Χ.Ζ.Λ. από τον μοναδικό εκ του νόμου αρμόδιο φορέα για την έκδοσή της, ήτοι το Δ.Λ.Τ. Μαρκοπούλου - Μεσογαίας, είναι απαράδεκτο το έννομο συμφέρον από πλευράς της, ιδίως δε αν συνυπολογιστεί και το γεγονός ότι αυτό συνίσταται στην επίκληση σύμβασης μίσθωσης επί γεωτεμαχίου/οικοπέδου το ιδιοκτησιακό καθεστώς του οποίου είναι ασαφές και εκκρεμοδικεί.

Εκ του πλήθους των προσφυγών, καταγγελιών, αναφορών και εξωδίκων διαμαρτυριών - δηλώσεων που έχουν ανά καιρούς λάβει χώρα εκ μέρους της κ. Βενιζέλου είναι καταφανής η προσπάθειά της να αποκομίσει όσα δια της νομιμότητας δεν δικαιούται. Σχετικώς τονίζουμε ότι τόσο εμείς όσο και οι έτερες υπηρεσίες που έχουν επιληφθεί των περιού ο λόγος ενεργειών της, έχουμε πολλάκις ενημερώσει αυτή και τον κ. Καζέρο περί της εφαρμοστέας νομοθεσίας και της νομιμότητας της όλης διαδικασίας (ενδεικτικά τα σχετικά υπ' αριθμ. 264/27-04-2020 έγγραφο του Δ.Λ.Τ. Μαρκοπούλου-Μεσογαίας που απεστάλη στον κ. Καζέρο, με αρ. πρωτ. 39771/6-4-2021 έγγραφο της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής προς τον Νικόλαο Καζέρο που έχει κοινοποιηθεί στο Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. και με αρ. πρωτ. 1905/25-11-2020 έγγραφο του Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. προς την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής επί αναφοράς της Ευγενίας Βενιζέλου), πλην όμως, η αντίδικος εξακολουθεί να επανέρχεται επί των ανωτέρω ζητημάτων στρεφόμενη εναντίον μας. Μάς προκαλούν ιδιαίτερη εντύπωση οι διαρκείς και μανιώδεις προσπάθειες της αναφέρουσας να ακυρώσει τις καθ' όλα νόμιμες διαδικασίες οι οποίες έχουν λάβει χώρα από τον Φορέα μας παρόλο, μάλιστα, που και οι λοιποί αρμόδιοι σχετικώς διοικητικοί φορείς (Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής, Γενικός Γραμματέας Λιμένων Λιμενικής Πολιτικής και Ναυτιλιακών Επενδύσεων, Δήμος Μαρκοπούλου κλπ.) έχουν πολλαπλώς αποφανθεί περί της εφαρμογής της κατά τα άνω ειδικής νομοθεσίας που ισχύει στη συγκεκριμένη περίπτωση και του απολύτως συννόμου της όλης διαδικασίας.

Όλα τα ανωτέρω είναι ήδη γνωστά στην αναφέρουσα, καθ' ότι μέσα από τις αμέτρητες καταγγελίες, αναφορές, αγωγές, αιτήσεις ακυρώσεως, της έχουν καταστεί γνωστά, είτε απευθείας εξ ημών, είτε δια των Δικαστηρίων ή των αρμοδίων Υπηρεσιών της Διοίκησης.

Επειδή είναι προφανές ότι πρόκειται για άλλη μια αναληθή καταγγελία της αναφέρουσας.

Επειδή οι παρούσες μας αποτελούν και τις οριστικές απόψεις της Υπηρεσίας μας επί των ζητημάτων που επίμονα και άνευ ουσίας επαναλαμβάνει η αναφέρουσα.

Επειδή όλοι οι ανωτέρω ισχυρισμοί μας αποδεικνύονται από τα προαναφερόμενα (δεκάδες) έγγραφα που είτε ενυπάρχουν αναρτημένα στο διαδίκτυο, είτε ενυπάρχουν στην Υπηρεσία μας και λόγω του όγκου αυτών δεν σας αποστέλλουμε συνημμένα, είμαστε όμως στην διάθεσή σας να σας τα παραδώσουμε όλα ή και ένα εξ αυτών όποτε μας ζητηθεί.

Επειδή και η Υμετέρα Υπηρεσία (Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής), όπως προκύπτει από τα ανωτέρω, γνωρίζει πάντα ταύτα.

Παρακαλούμε για τις δέουσες ενέργειές Σας, προκειμένου να μην διασαλεύεται συνεχώς η Υπηρεσία μας με τις επαναλαμβανόμενες και αναληθείς αναφορές - καταγγελίες της κ. Βενιζέλου Ευγενίας και του κ. Καζέρου Νικολάου, οι οποίοι ενεργούν από κοινού ή κατά μόνας, πάντα όμως με τις ίδιες αιτιάσεις και το αυτό περιεχόμενο.

Πόρτο Ράφτη, 28-11-2022

Ο Πρόεδρος του ΔΛΤΜΜ

Ευάγγελος Δημητρίου